

'DIE ZWOLF STUNDEN' »DVANAJST UR«

Kulturni kazalci človečnosti in namig odrešitve za vse,
kakor tudi podoba sveta v kozmorami.

*Po Gospodovem nareku
zapisal od leta 1859 do 13. januarja 1860
Jakob Lorber*

PRVA URA

LAHKOMISELNOST IN ŠIBKA VEST.
BOŽANSTVO KOT TIRAN.
KAKO LJUDJE POSTANEJO HUDODELCI.
RAZKOL IN NASTANEK SEKT.

1. V tako imenovanem boljšem in izobraženem svetu, posebno v krščanski religiji, kjer se uvajajo različne sekte, se morala običajno pridiga le na tak način, ki v političnem smislu najbolj koristi vladarjem, bodisi v posvetnih ali duhovnih stvareh.
2. Ljudje so poučeni o strašnem Bogu, ne zato da bi Ga prepoznali in ljubili, ampak samo zato, da bi se Ga neizmerno bali, kot najbolj neizprosnega tirana vseh tiranov; in tako Božanstvo pridigajo le kot talca, ki bi še vedno moralo donašati plodove, ko so že vsi ostali talci postali brezplodni.

3. Namesto, da bi bilo Božanstvo oznanjano ljudstvu za najvišjo tolažbo, jim je dano le kot nekdo, ki nima drugega dela, kot da vsako minuto nepreklicno obsoja milijarde moralno pokvarjenih in neposlušnih otrok na morje večnega ognja.

4. Zato se malo ozrite naokoli – pogledjte neštete ječe, ki so polne najrazličnejših moralnih zločincev, in kako je iz minute v minuto teh ječ vedno več, tako da če bi bile te ječe združene na enem mestu, bi verjeli, da bi v nekaj letih celotna zemeljska generacija zakorakala vanjo.

5. Vprašajte, kaj se zgodi s temi ljudmi, ko pridejo tja. Pogledjte malo proti Jutrovem; glejte, tam so že številne mrtvo blede množice, obkrožene z vsemi vrstami oboroženih ljudi in jeznih sodnikov, poleg tega pa si lahko ogledate številna ubijalska orodja, s katerimi te nesrečne ljudi usmrtijo. Tam boste videli gorečo lomačo, tam vislice, ovčje noge in vse mogoče druge ubijalske naprave. Glejte, to je zadnja poboljševalnica za takšne moralne hudodelce!

6. Zdaj boste vprašali kaj so vsi ti storili? Ja, povem vam, med njimi so morilci, roparji, tatovi, dezerterji in protidržavni hujskači. Tam je še množica ljudi, ki so državi z vsemi vrstami prevar povzročili veliko škodo, vključno s tistimi, ki so resno kršili eno ali drugo politično ali moralno ureditev. Vidite, potem so zločini teh nesrečnikov razkriti, če je v njih najti vsaj na videz najmanjši vzrok.

7. Zdaj pa bi radi postavili še eno vprašanje. Kaj je razlog, da so ti ljudje postali takšni zločinci? In, če hočete o tem razlogu vprašati koga drugega, zagotovo ne boste dobili drugega odgovora, kot: Razlog je, ali zanemarjena vzgoja, ali kar je enako, da so bili takšni že njihovi starši in prastarši.

8. Toda zopet vas vprašam, zakaj so bili ti ljudje tako slabo vzgojeni, da je bila v vzgoji zanemarjena celotna generacija? Ni vam treba dosti premišljevati in na misel vam bo prišel odgovor: Glavni razlog ni nihče drug kot politika, zaradi katere vladajoči sloj ljudi ne skrbi bolj za ničesar drugega, kot za to, da bi podrejeni ostali v največji možni meri v temi, v strahu, da bi ljudje dobili o Meni podrobnejše informacije in s tem tudi o svoji usodi, kajti s tem bi se morala njihova moč in njihovi minljivi dohodki kmalu končati.

9. O ti bedaki! Morali bi se samo zgledovati po Mojem Davidu, ki je bil kralj in prerok, in kot tak velik učitelj ljudstva, in bi takoj uvideli,

da so ljudje, ki poznajo Boga in Njegov namen, tudi ljudje, polni poslušnosti in dobre volje.

10. In tisoče je lažje upravljati s puhastim peresom kot deset mračnih bedakov, ki o Meni nima druge predstave, kot o morebitno obstoječem tiranu ali bitju, ki najprej iz Svojega vernika izsesa zadnjo kapljico krvi, kot vampir, dokler ga naposled ne blagoslovi z večnim življenjem na svetlem oblačku, kjer večno kleči in moli.

11. Glejte, ali ni lahko razumeti, da se ljudje poskušajo znebiti tako hudobnega Boga? In, če imajo tudi kakršnokoli religijo, se ta sestoji iz same ceremonije in to samo iz čisto božanskih razlogov.

12. Posledica tega ni bilo nič drugega kakor to, da se je del zasvojen s svetom na koncu znebil vsega religioznega, in kot ste vajeni reči, kakršnekoli krščanske božje doktrine.

13. Po drugi strani pa so se pojavile cerkvene ločine in sektaštvo, in sicer ljudje, ki so v takšnem pridiganju Božanstva videli bolj ali manj neumnost in so na nek način v svojem duhu dejali: »Poslušajte, božanstva kot Ga učijo se enostavno ne da razumeti; torej bomo sami čisto doktrino vzeli v svoje roke, jo natančneje preučili in ugotovili ali je v Božanstvu mogoče najti boljše plati.

14. In po takem preizkusu so dejansko ugotovili, da vseeno nisem tak tiran; po drugi strani pa je bilo pozabljeno, da Sem ne glede na to Bog in potem tudi Mojo voljo vzeli preveč mlačno. Drugi pa so Me spet postavili previsoko in na ta način filozofirali o vsakem dejanju, ki po svoji naravi najde le kakršnokoli spodbudo kot pravično in popolnoma po Moji volji, v zmotni zamisli, da karkoli neumnega jim pride na misel, je to Moja volja, in tako se je namesto stare neumnosti pojavilo še več neumnosti in pojmovnih božanskih razlik, da zares ni vredno truda, da bi vam jih našteval.

15. Kot je bilo zgoraj že omenjeno, razlog za to ni bil nič drugega kot deloma moralna politika, predvsem pa lenoba in tudi strah med ljudmi, da bi resno dojeli označene poti v večno življenje; kajti resnično, povem vam, da kdor ne bo sprejel Mojega kraljestva, kot Sem ga napovedal, ga ne bo prejel, in celo če v sebi sprejme vse sekte. Kajti samo Jaz Sem Pot, Resnica in Življenje.

DRUGA URA

POSLEDICE LAHKOMISELNOSTI. AZIJA. GRAD BRAME. TIRANIJA POVSOD. SATAN KOT BOG, KI OZNANJA.

1. Poglejte na ploščo; glej, dežela, ki se razprostira pred vami je Azija. Oglejte si ljudstva, ki dirjajo drug mimo drugega, ogrnjeni v najbolj gosto tančico in iz svojih votlih prsi ne izrekajo nič drugega kot neprestano tarnanje.
2. Tu ni moč najti ničesar, razen najbolj očitnega poganstva, pa čeprav Me tu in tam krščanska peščica moli, kot so na sliki prikazane majhne, gole in krvave skupine ljudi. Sredi Azije lahko vidite v visokogorju velikanski grad; to je grad boga Brame. Glej, ta počne kot je prav, ker je tako spreten, da celo kralje nastavlja in jih hrani z blatom.
3. V razdalji ene ure hoda se njegovemu gradu ne sme nihče približati. Gorje hudobnim, kajti 'angeli' tega boga stražijo na vseh koncih, kot gospodarji nad življenjem in smrtjo.
4. Kdor se približa in prinese zlato in drage kamne, debele vole, krave, teleta in ovce, angeli sprejmejo njegovo žrtev, vendar darovalca izpustijo le s 50 do 100 udarci z bambusovo palico.
5. Menili boste, da je to nekaj slabega. Povem vam, sploh ne; kdor se vrne in pokaže hrbet, ki je od udarcev 'angelov' ves v modricah, prejme božansko čaščenje in s tem 'potrdilom' lahko pridobi najpomembnejše vladne službe.
6. Ni pa to edino, kar se lahko zgodi takim dajalcem, kajti kadar nekdo ne pride primerno naložen in otovorjen, je darilo tudi sprejeto, vendar darovalca ne pretepejo, ampak mu angeli naložijo najrazličnejše grozljive pokore, ki pa so take, da se nasproti tukajšnjim zdijo skoraj neverjetne ter prav smešne.
7. To, da je treba leta stati na eni nogi pod drevesom je malenkost, kajti ti angeli so tako iznajdljivi v takih spokorniških delih, da če bi vam jih Jaz vse oznanil, bi Mi težko verjeli.
8. V tem pogledu njihova krutost nima omejitev, in vendar je njihov nauk razglašen tako, da po njihovi doktrini nihče ne more doseči večne blaženosti, če ni vsaj enkrat v življenju Brani dobro žrtvoval.

9. Toda takšno žrtvovanje ni vse kar Brama zahteva od svojih vernikov; zahteva tudi človeško žrtev. Vsaka žena se mora po moževi smrti žrtvovati; potem mu je treba še vsako leto žrtvovati deklice in dečke, s tem, da deklice ne smejo biti mlajše od 12 in tudi ne starejše od 14 let; dečke pa je treba žrtvovati že v 6 letu njihove starosti.

10. Samoumevno je, da morajo biti deklice najlepše, dečki pa najbolj čvrstega zdravja. Vsakdo od staršev, ki tako žrtvuje, skupaj s pomembno balo, lahko nato zaprosi za dve stvari, in sicer, da si zaenkrat s svojimi otroki pridobi tako imenovano odpuščanje, in da se mu odvzame vse pokore, ali pa ga lahko tudi, kar je poseben privilegij, 'angeli' takoj odrešijo telesa, da bi na ta način najbolj zanesljivo prišel do svoje blaženosti?

11. Drugi način pomilostitve je, da če je nekdo vzel lepo mlado ženo, se je ne sme dotakniti, ampak če želi prejeti to milost, jo mora privesti do meje, kjer 'angeli' stražijo. Tam se mora žena pred očmi 'angelov' sleči popolnoma do golega in vstopiti v že pripravljeno kopel in se umiti, in ko pride iz kopeli se svečano okrasiti in pustiti 'angelu' na straži, da z njo spi tri noči.

12. Ko se nato vrne je potem tudi dovolj blagoslovljena; in ta blagoslov ima lahko takšen učinek, da v primeru, če mož prej umre, je ni treba sežgati, ampak se lahko namesto nje sežge drugo osebo, ali pa prepreči, da bi bila sežgana za pomembno žrtvovanje.

13. Ja, pogosto gredo neumnosti še dlje; tako da je med drugim posebna ugodnost, ki je odobrena le, če je bila žrtvovana deklica, stara od 1 do 3 let, katere sramne ustnice so za ohranitev neomadeževanosti od takšnega 'angela' zašite, razen majhnega odprtja. In, ko je potem tako dekle godno za možitev, jo nato zopet pripeljejo, in tak 'angel' potem zopet zadosti svoji moškosti; da ne pomislimo na druge brezštevilske neumnosti, ki so tukaj običajne.

14. Glejte, takšne neumnosti moram gledati že skoraj v tretjem tisočletju, kako se to brezbožno ljudstvo, ki ima še vedno staro predpotopno religijo, o kateri že nekaj veste, počne tako neizrekljive neumnosti! – Poglejte na konec osvetljene plošče: glej, to je peščena ura in le še nekaj zrnca je ostalo.

15. Ne želim vam pokazati vseh grozljivih podob Perzije, Arabije, Turčije, kitajskega cesarstva, Sibirijske in drugih manjših držav, kajti nikjer ne boste odkrili ničesar drugega, kot najbolj grozovito zatiranje

ljudstva, in Bog, ki je povsod oznanjal, za njih resnično ni nič drugega, kot sam Satan v najrazličnejših oblikah svoje zlobe.

16. Vendar pa naj vas ne skrbi Moje potrpljenje, kajti revščina duha bo že obogatena. Toda gorje služabnikom zla. Njihova nagrada bo velika!

17. Povem vam, tudi če je Satan še tako iznajdljiv, Sem Jaz resnično tudi skrivaj iznašel nekaj, o čemer se bo kmalu na veke vekov čudil. Dolgo Sem toleriral in povsod čakal na izboljšanje, toda Zemlja je postala na vseh koncih polna smradu, zato Sem že zanetil Svojo baklo, da jo kmalu zažgem, tako da se njen smrad ne bo dvignil celo do Mojih nebes in zasmradil domove Mojih zvestih.

18. Zato tudi vi pazite, da vas svet ne pohujša, kajti vsaka njegova beseda je mehurček napolnjen s smrtonosno kugo. – Zato poslušajte Mojo Besedo in upoštevajte Moj nasvet, da za vas ne bo gorel zemeljski ogenj, ko ga bom prižgal, kajti ta ogenj bo prinesel življenje živim in smrt mrtvim!

TRETJA URA

AFRIKA. BREZPLODNA PRIZADEVANJA.
POVSOD ROPANJE, UMORI, SUŽENJSTVO IN TIRANIJA.
ZADNJI NEOKRNJENI LJUDJE V SREDNJI AFRIKI.
GNUSOBA TRGOVINE S SUŽNJI.

1. Poglejte zdaj, dežela, ki jo vidite na beli plošči, morda jo boste prepoznali, je Afrika. Le pozorno si jo oglejte, to ni zemljevid, povem vam, to je resnična dežela v pravi podobi.
2. Glej tukaj severne obale, pogledajte tu starodavni Egipt na severu, naprej proti zahodu pogledajte razgibane gorske verige in med njimi spet nepredvidljive peščene puščave in stepe.
3. Glej, malikovanje vlada povsod; povsod rop, umor, suženjstvo; na drugi strani pa despotizem in tiranstvo v najvišji meri!
4. Vidite, vsi ti prebivalci, ki se še vedno bavijo s kakršnokoli trgovino, niso nič drugega kot podložniki svojih vladarjev. Despotov meč nenehno brni okoli njihovega golega vratu, razen če svojemu vladarju predajo skoraj vse kar so pridobili.
5. Oglejte si, kako jih njihovi duhovniki s svojih stolpov preklinjajo in slepijo, toda ne blagoslavljajo, in revne hranijo s svojim elizijskim zrakom; medtem ko morajo ti za ta nič darovati najmanj polovico od tistega, kar jim je vladar pustil.
6. Oglejte si, kako nekaj kristjanov tukaj predstavlja zelo bedno, žalostno podobo, medtem ko se drugi mogočnejši imenovani kristjani dobro oborožujejo v mogočne vojske in naredijo nesrečne še bolj nesrečne, kot so brez njih in jih pripeljejo, kot vidite, namesto do Mojih blagoslovov in Moje milosti, do vojne, smrti, opustošenja, lakote in še nešteto zlega. Resnično, Savel v preganjanju kristjanov ni postopal tako zlobno, kot ti kristjani z revnimi. Vendar zapustimo to zgornjo obalo in si malo pogledjmo Egipt.
7. Poglejte to čudovito deželo, ta enkratni Jakobov blagoslov. Oglejte si, kako izgleda; resnično, babilonska vlačuga je nasproti tej čista devica.
8. Sicer stari Nil še vedno zaliva tla, kot tedaj ko je bil Jožef v vladi mogočnega faraona; toda kakšno deželo zaliva zdaj ta Nil?

9. Do osvoboditve otrok, ko Sem izraelsko ljudstvo pripeljal iz te dežele domov, jih je le za kratek čas prizadelo sedem težkih nadlog, toda kaj so bile te nadloge v primerjavi s sedanjimi, katerih število nima konca, saj so bile po drugi strani prava mana z nebes.

10. Takrat so sicer pogani vladali v tej deželi, vendar so bili vsaj ljudje in so znali ceniti vrednost ljudi, njihov nauk pa je bil podoben srednjeazijskemu v Noetovih časih. Dobro so se zavedali narave velikega Boga in s tem znanjem pridobili mnogokratne modrosti, katere so seveda z njihovimi skrivnostmi prenašali le na določene ljudi, in to zato, da velikega Boga ne bi oskrunili nekateri nesposobni in nevredni. Iz tega razloga je bila potem njihova dežela tudi polna tako imenovanih svetovnih čudes vseh vrst in njihova modrost in učenje pa je bilo pri vseh narodih poznano kot visoko.

11. Še danes lahko vidite štrleti nad vročim peskom čudovite ostanke nekdanje veličine te dežele. Toda pogledajte zdaj to deželo. Oglejte si revna ljudstva te dežele, kako jih lovijo, kot živali; tam, precej južno vidite nekaj mirnih koč, obdanih s skoraj neprehodnimi gorami.

12. Toda tam, glejte in se smelo ozrite, oborožene despotove plezalce, ki se drzno vzpenjajo na gorske vrhove, in vidite kako so planili navzgor na mirne kočice in kako zlobno pobijajo miroljubne prebivalce in odnašajo vse njihovo premoženje ter ujetim ljudem na samem kraju pod najhujšo smrtno kaznijo naložijo dolžnost, da davek za despota oddelajo najmanj za deset let v času treh let.

13. Pogledajte tukaj, tu je še ena takšna pokrajina, kjer se je to podobno zgodilo pred tremi leti; pogledajte kako se ti pobiralci davkov približajo k tam stoječim sužnjem in jim odvzemajo vse pridobljeno imetje ter jih odvedejo, potem ko so pred tem že kruto zlorabili vse njihove žene in dekleta.

14. Zdaj pa pogledajte naprej; tu vidite nekaj despotovih plačancev, oboroženih z zankami, meči in strelnim orožjem; pogledajte kako mečejo zanke sem ter tja po bežečih prebivalcih tega goratega sveta. Pogledajte malo proti zahodu, kako nekateri od njih plezajo po skalah in bežijo, očetje, matere, otroci. Mladi in stari plezajo s krvavimi prsti, da bi ušli tem divjim krvolokom; toda hkrati pogledajte kako jih zasledujejo in enega za drugim sestreljujejo s skal; in zdaj pogledajte kako že vežejo skupaj množico ujetih, moških in mladeničev, da bi jih

na najbolj beden in nizkoten način privlekli do svojega namembnega vojaškega kraja.

15. In zdaj spet pogledjte navzdol z gora, kjer vidite pooblaščenega oblastnika in despotovega pobiralca davkov, kako on, da bi zadostil svojemu poželenju, z bičem priganja celo trumo sužnjev, da nato kakšen pod njegovimi silnimi udarci izkrvavi; da na druga grozodejstva, ki se zdaj v tej deželi množično izvajajo, sploh ne pomislimo.

16. Zdaj pa pogledjte kako izgleda ta dežela; primerjajte te nadloge z nekdanjimi sedmimi, in resnično, morate priznati, da so bile te čista mana z nebes; kajti če hočete pomisliti na najvišjo stopnjo peklenške podlosti, odpotujte v Egipt, kjer jo boste zagotovo našli.

17. Povem vam, da vam ne morem več ničesar drugega povedati, kot to, da je tukaj prišlo že tako daleč, da so celo dobra dela, ki jih tam opravljajo velikaši tega lepega kraljestva, najbolj barbarska krutost.

18. Oglejte si tukaj bolnišnice, zavetišča in norišnice; glej kako bolnike mučijo z vsemi sredstvi, revne hranijo skoraj z odpadki, umobolni pa kakor tiste mumije v stenskih nišah ždiyo in opremljeni z železno rešetko kričijo in tarnajo.

19. Stvari vam ne želim podrobneje razlagati, saj zadostuje, če rečem, da je dobro dejanje povsod surova krutost. Sedaj pa sami pomislite, v kakšni obliki se nato pojavi dejanska krutost.

20. Zapustimo zdaj ta severni del te bedne dežele, pa tudi celotno Afriko in si tukajle oglejmo neznano središče te dežele! Tu in tam še vedno vidimo raztresene koč: glejte, ta dežela je velika in je naokoli zaprta z najbolj neprehodnimi gorami; vidite, to je edini kraj na Zemlji, kjer še vedno obstajajo neokrnjeni in izredno dobrodušni ljudje.

21. Ti ljudje so še vedno ponotranjeni in razen učenca, ki Sem ga poslal, apostola Tomaža, v to deželo še ni stopil noben tujec, zato je to majhno ljudstvo, ki borno živi le v teh vročih krajih, in sicer v Mojem čistem učenju, ki do te ure še ni bilo skaljeno.

22. To je obenem edino majhno oporišče, ki še vedno povezuje Zemljo z Mojimi nebesi, in dobro si zapomnite kaj vam bom rekel: če na to svetišče pohlepno stopi drzna noga, bom vrgel Mojo baklo na Zemljo.

23. Toda pogledjte od te dežele proti vzhodu in zahodu, kako dva glavna naroda, polna lakomnosti in pohlepa, že postavljata na gore vse

mogoče lestve, da bi potešila svoj nenasitni pohlep po domnevnem zlatu v tej deželi.

24. Ja, povem vam, to jim bo kmalu tudi uspelo in so tik pred tem, da vanjo prodrejo; toda resnično, Jaz pravim, da ne bodo našli zlata, po katerem hlepijo. Sicer bodo našli zlato, toda to zlato bo s svojo težo hudo strlo vso Zemljo.

25. In zdaj pogled usmerite še malo sem do jugozahodne obale te dežele. Opazujte hvale nevredno trgovino z ljudmi; opazujte tam despotske oderuhe na njihovih ladjah z brezbožnimi imeni, prenapolnjene z ubogimi nesmrtnimi ljudmi in pogledajte v notranjost te ladje. Pogledajte, vsepovsod nizke galerije iz desk, in kako na teh ležijo ubogi na trebuhu, kot polena eden poleg drugega.

26. Glejte, tam takšno ladjo naloženo s šeststo do tisoč takimi nesrečniki. Pred usti vsakega je od te obale do Amerike postavljena štiri kilogramska kamnita krušna opeka za hrano, korito pa je vsem pred usti, na katerega se enkrat na dan za vse nalije voda.

27. Glej, pri tej hrani mora tako ubogi človek pogosto prepotovati 2000 milj, med potjo pa se dnevno preverja ali je kdo umrl.

28. Toda kako poteka to preverjanje? Pogledajte, tam je tako imenovani paznik sužnjev, ki hodi po galerijah in s špičastim orodjem zabada te v noge, in če tako trpinčeni zakriči, je to znak, da je še vedno živ.

29. Obstajajo pa še drugi načini preverjanja življenja, takšne prav satanske hudobije, ki si jih dovolijo ti trgovci z ljudmi, vendar jih ne bomo več omenjali, saj je gotovo, da ko ti trgovci vozijo leve, tigre, kače in hijene, namenjajo tem živalim neskončno večjo pozornost, skrb in oskrbo, kot njihovim ubogim bratom.

30. In, da bi lahko spoznali ves del tega sveta, pogledajte še malo navzdol na najjužnejši del te dežele, imenovan Rt Dobre nade. Resnično vam povem, da za Satana res obstaja dobro upanje, kajti prav tukaj je trgovanje tako pomembno, da Princ teme v tega ves čas vlaga tisoč procentov svojega kapitala.

31. Več Mi vam ni treba povedati; zlahka si lahko predstavljate kako zelo Mi je všeč takšno početje, zlasti od kristjanov. Sledila bo zaslužena nagrada!

ČETRТА URA

VELIKA STISKA. ATLANTIK. POTOVANJA ODKRITIJ.
KRVOLOČNOST TAKO IMENOVANIH KRISTJANOV.
POHLEP PO DOBIČKU Z LADJAMI SUŽNJEV.

1. In zdaj pogledajte na ploskev. Spet druga slika; tam ni videti nič drugega kot val za valom in kako eno valovje poganja drugega. Lahko vam povem le: ta slika ni nič drugega kot majhen del atlantskega morja. V tej četrti uri se bomo malo sprehodili po tem velikem vodnem prostranstvu in sem in tja malo pogledali dogajanje na plavajočih hišah.
2. Zdaj pogledajte sem! Na zahodnem robu plošče je velika tako imenovana linijska ladja, ob njej pa lahko vidite še veliko drugih manjših plovil z različnimi imeni.
3. No, malo sledimo tej ladji in vidimo na tej strani, tam na globokem jugu je precej pomemben otok; glej ta ladja gre naravnost na ta otok. Kaj mislite, da namerava ta ladja?
4. Posvetujte se malo, pogledajte v njene shrambe, glej, z živežem je založena najmanj za šest let. Pogledajte v zlato kapitanovo kabino; pogledajte na mize in videli boste zemljevide držav in različne merilne instrumente.
5. Zdaj lahko skoraj uganete, kaj namerava ta ladja; samo še malo počakajte. Opazujte izraz na obrazu opazovalca na visokem jamboru, ko opremljen s teleskopom gleda naokrog v vse smeri in natančno pregleduje neizmerno vodno površino od vala do vala, vendar še vedno ne vidi zemlje.
6. Pogledajte kako obupani ljudje tekajo po ladijskem krovu; kajti med dolgo morsko potjo so porabili vso sladko vodo.
7. Zdaj pa si malo oglejte sceno! Glej, tu žrebajo v loncu; glej zdaj vlečejo. Ubogi črnec je izžreban, glejte, zdaj ga slačijo, oči mu prevezujejo, obe roki sta tesno zvezani ob telesu. Glej, krvnik pristopi k njemu in mu odpre žile, in s kri, ki teče iz njegovih žil, takoj zmešajo z nekoliko ruma, kar pijejo za potešitev žeje, izkravljjenega črnca pa vržejo v morje; in ker te pijače ni bilo dovolj za vse, se ta postopek izvaja še pri nekaterih in krvno pijačo narejeno iz njihovih žil.

8. Čeprav je ta prizor eden od izjemno redkih in se ga ob pomanjkanju vode lotevajo le v skrajni stiski, ni zaradi tega razloga nič bolj opravičljiv. Ja, drugače bi bilo, če bi se v taki stiski eden ali drugi iz velike ljubezni do bližnjega odločil, da bo s svojo krvjo napojil svoje brate in jih rešil pred smrtjo, kar bi bilo resnično veliko pričevanje njemu, ki bi naredil tako dobrodelnost; toda na ta način je to gnusoba in bi bilo bolje, da bi se tisoči prostovoljno žrtvovali za enega, kot pa da se z enim stori tako kruto dejanje.
9. Toda zdaj glejte, opazovalec iz koša kriči 'Land'. Takoj je na ladji vse veselo, vsa jadra so, kot lahko vidite, usmerjena na ta otok. Oglejte si, kako ladja kot puščica leti nad visokimi valovi, in glej, prišli so do zaliva; vržena so sidra in vsa posadka, razen potrebnih stražarjev, pohiti v majhna plovila in z njimi na obalo.
10. Oglejte si, kako kmalu odkrijejo sveži vodni izvir na obali in kako se je zdaj čudovito napiti s svežo vodo; in tako bo čez nekaj ur ladja spet oskrbljena s svežo vodo in vse bo spet veselo.
11. Plovila se sedaj počasi pomikajo ob obali, da bi ugotovili, ali je ta dežela naseljena ali ne? Ravno zdaj odkrivajo kraj, kjer so preproste okrogle kočice; takoj se približajo temu kraju.
12. Pristanejo in se povzpnejo na kopno; prebivalci bežijo, prestrašeni zaradi grmenja topov, toda takoj preiščejo njihove kočice in vzamejo karkoli tam najdejo, ne glede na to, kako se imenuje. Glej, revno ljudstvo je že oropano vsega svojega premoženja; toda to še ni vse v tem dogajanju.
13. Te uboge bežeče ljudi zasledujejo, neredko skoraj popolnoma uničijo, ali če gre zlepa, ujete ujamejo in prodajo v Ameriki kot dober trgovski plen, odvisno od časa in priložnosti.
14. Glejte, zdaj že veste kakšna ladja je bila to in kakšen je bil njen namen. Glej, to je bila ladja, ki je šla na ekspedicijo.
15. Pustimo zdaj to ladjo, da nadaljuje svojo neslavno, zlo pot; glejte tam je še ena, vendar to ladjo, ki jo vidite zdaj, vam kažem le v duhu, ker je bila v sredozemskem morju že leta 1835 odkrita od nekega drugega francoskega ladjarja in bila takoj tudi uničena.
16. Zdaj pa vam bom pokazal stanje v atlantskem morju do tega časa. Dobro si zapomnite, to ni edino; kar dvajset tovrstnih ladij še vedno pluje po vodah Atlantika in prinaša nesrečo.

17. Poveljniki teh ladij so večinoma Španci in Portugalci, le štirje od njih so muslimani. In glej, ta ladja pravkar zapuša obalo Afrike, polna sužnjev, da bi jih prodala drugemu tamkajšnjemu trgovcu s sužnji; zdaj pa glejte, komaj dvesto navtičnih milj od obale jo odkrije, zasleduje in zajame angleška ladja.

18. Mornarji se obupno branijo, a od tega ni koristi; moč angleške ladje je veliko večja od te razbojniške ladje, zato se morajo predati. Angleški mornarji zdaj takoj splezajo na krov te ladje, osvobajajo sužnje in jih peljejo na svojo ladjo, pod nekoliko boljšo oskrbo.

19. Toda kaj se dogaja na tej roparski ladji? Le pozorno pogledite, takoj boste odkrili. Pogledite, kako marljivo angleški mornarji, ki jim tako zapoveduje njihov poveljnik, slačijo celotno posadko te ladje, mečejo njihova oblačila v morje, ljudi pa z dolgimi, koničastimi žebli pribijajo na palubo, v istem položaju, kot so bili sužnji, toda kapitana za roke obešajo na jambor, z obrazoma navzven in mu noge pod jamborom pritrjujejo z vrvjo. In zdaj, ko so s tem delom končali, gredo v kabine in vzamejo vse, kar je uporabno, nato razpenjajo jadra te ladje, se vračajo na svojo ladjo in tako zapuščajo razbojniško ladjo ob najhujših krikih gorja s krova, prepuščeno vetrovom.

20. Glejte in pomislite, kaj mora na koncu iz tega nastati, če druga okrutnost nastopi komaj po prvi? In pomislite, kako so ti prizori videti vpričo Tistega, ki je umirajoč na križu, prosil očeta za odpuščanje svojim sovražnikom!

21. Kot, da ne bi obstajali nobeni drugi načini za zatiranje zle trgovine s sužnji, razen takšnih, ki so tako ali drugače vedno označeni s pečatom težko razumljive krutosti.

22. Toda vprašali boste, kaj so osvoboditelji sužnjev zdaj storili s sužnji? Ali mislite, da so jih vrnili nazaj v njihovo domovino; oh ne, to niso storili.

23. Tudi prodali jih niso, ampak so jih obdržali za svoj lasten posel, saj so imeli svoje posesti v Ameriki in so na ta način prišli do njih seveda veliko ceneje, kot če bi jih morali kupiti.

24. In tako vidite, zdaj Anglija močno nadzira takšno trgovino s sužnji. Če odkrijejo takšno ladjo, polno sužnjev, jo takoj pod visoko kaznijo zaplenijo, sužnje osvobodijo in jih potem bodisi uporabijo za delo, pogosto pa jih nato tudi prostovoljno prodajo; in tak način delovanja

ni nič drugega kot tisto, kar pravi star rimski pregovor: 'Scyllam prateris, Carybdim invadis'.

25. Glejte, to Sem vam pokazal samo zato, da bi si lahko ustvarili pravo predstavo o tako imenovani odpravi trgovine s sužnji. In tako oduren trgovec ostane trgovec in se v Mojem svetišču sploh ne boji postaviti svojih sramotnih tržnih lop za menjavo in ceneno šaro.

26. Ja, če takemu denarnemu psu ponudiš milijon zlatnikov, ti bo prodal krvavo srce lastne hčere, in morda mu ne boš ponudil niti toliko, in bo tudi glava njegovega prvorojenega sina naprodaj.

27. Toda rekli boste, ali je potem na vseh ladjah tako bedno? Ali nikjer na teh plavajočih hišah ne pomislijo na Boga?

28. Povem vam: res je, da je na vsaki ladji eden, pogosto tudi več duhovnikov, ki so zaradi ceremonialnih obredov dodani na takšno ladjo, kot odvečen balast, kakor glasbena skupina za mornarje, ki pa so tudi bolj pomembni, kajti vse ostalo ni nič drugega kot prazna forma in je državna zastava ladje veliko bolj sveta na tej ladji od celotnega duhovništva in njihovega nestanovitnega bogoslužja. Nekateri, ki so boljši, Me pokličejo samo takrat, ko jih nevihtni vodni valovi za kratek čas prebudijo zaradi njihovega omamnega dobička.

29. Sicer je na vsaki ladji tiranija tako običajna in razširjena, da če se postavi ob bok egiptovskega vladarja, se ne bi osramotila, in ta hladna in neusmiljena brezčutnost omenjenih mornarjev se nato v moralnem svetu imenuje ladijska disciplina.

30. Toda na koncu četrte ure vam rečem: No, za tak izjemen trud; resnično, njihovo plačilo nekoč ne bo majhno!

PETA URA

ZASUŽNJEVANJE. SEVERNA AMERIKA.
TRGOVINA S SUŽNJI POD POLITIKO MORALE.
GNUSOBE SUŽENJSTVA V NASADU SLADKORJA.

1. In zdaj, ko smo objadrali morje, se vkrcajmo na eno tako suženjsko ladjo in z njo zaplujemo z zelo ugodnimi vetrovi proti Severni Ameriki.
2. Tam, vidite, ta zeleni pas, ki se pričinja kazati, je že dobro znana severnoameriška vzhodna obala.
3. Poglejte kako postaja vedno bolj razločna; glej, že opazite veliko mesto z velikim pristaniščem.
4. No, zdaj smo prispeli, glejte, kako je na ladjah in v pristanišču vse živo in vrvi od ljudi pohlepni dobička.
5. Poglejte, ravno zdaj se sužnji prosto izkrcavajo na kopno. Vse teka in dirja tja; vendar je prišel dobro rejeni lastnik plantaže sladkorja in vzel sužnje v svojo službo.
6. Kapitan ladje, ki je s temi sužnji opravil tako človekoljubno delo, ne dobi zanje niti šilinga, ampak za njegov človekoljuben stav, samo dobro hranljivo nagrado.
7. Zdaj vidite, na ta način takšno grozljivo posredovanje dobi na zunaj humanitarni vidik in videz ljubezni do bližnjega; toda notranje pa v bistvu ni nič drugega kot trgovina s sužnji, samo da se prikazuje kot moralno.
8. Ker pa je tako, si na kratko oglejmo enega od teh nasadov sladkorja; in da vam ne bi bilo treba dolgo iskati po naši plošči, zdaj pogledajte tukaj!
9. Nedaleč od mesta, pogledajte tam na sredi plošče, je zelo pomemben nasad našega prej videnega velikodušnega nagrajenca človečnosti.
10. Tukaj vidite le majhen del njegove posesti; tu mora nenehno delati sto takšnih ubogih, skoraj popolnoma goli.
11. Poglejte, kako za vsakim desetim stoji dobro nahranjen nadzornik sužnjev, oborožen s pištolo in mečem, povrhu tega pa drži v roki še bič, in ko se ubožec samo za trenutek dvigne od tal, da bi si olajšal bolečine, ki mu jih povzroča delo, saj so vsi udi otrdeli od nenehnega sklanjanja; le pogledajte tu in se sami prepričajte, kako krut in skrben je

nadzornik, ko surovo zamahne z bičem, s katerim ravna tako spretno, da z vsakim udarcem prizadetemu ubožcu odvzame s telesa obilo krvi.

12. Mislili boste, da so ti sužnji morebiti vsaj človeško nahranjeni, tako da bodo imeli dovolj moči za takšno delo, pri katerem bi še Satan onemogel.

13. Nočem vam ničesar reči, ampak si sami pogledajte to majhno liso, in to kar vidite je tak suženjski obrok.

14. Seveda iščete nekakšno skledo; in ne zgolj samo eno skledo, ampak več teh za toliko sužnjev bi moral lastnik kupiti za denar. In tako se en takšen vpraša, kaj je ceneje od sklede in po ne prav dolgem premišljevanju veliki špekulant najde votlo drevesno deblo in ga kot dolgo korito postavi na kmetiji.

15. In zdaj pogledajte jed v tej dolgi 'skledi', ki ne vsebuje nič drugega kot slabo v vodi kuhane stročnice, ki so bodisi leča, fižol ali ob praznikih nekakšna prosena kaša.

16. Ko je tako korito napolnjeno s takšno hrano, delavce povabi tako imenovana suženjska raglja ali pa pokanje biča.

17. Vendar je samoumevno, da so na ta obrok povabljeni samo sužnji, ki delajo v bližini. Tisti, ki delajo oddaljeno, dobijo kruh, s katerim bi se vi resnično zadušili, če pa oddaljeno delo ni preveč potrebno, smejo dobro znano kosilo skuhati v posebej zgrajeni baraki.

18. Upoštevajte pa, da obrok, razen ob praznikih, nikoli ne sme trajati več kot četrt ure. Kdor bi prišel prepozno, ko je bil spet dan signal za delo, je takoj izpostavljen najbolj grobem ravnanju.

19. Z lesenimi žlicami jedo le ob praznikih. Sedaj boste vprašali kakšno plačilo še dobijo ti sužnji? Pridni, ki se tako rekoč dan in noč na smrt trudijo, občasno dobijo malo ruma in nekaj sadja ter celo obrabljeno jakno, ki si jo oblečejo za praznike.

20. To je bolj ali manj še najboljše, kar se tem revežem daje na človekoljuben način; za druge pa sta šesturno spanje in znani obrok vse, kar dobijo kot plačilo za svoje delo.

21. In zdaj boste spet vprašali, ali tak človekoljuben in velikodušen lastnik nasada nima gospodarja nad seboj, glede na ravnanje s svojimi sužnji? Glejte, tega vam na sliki ne morem pokazati, ampak vam naravnost povem: Ne! – ampak je v tem oziru neomejeni oblastnik nad življenjem in smrtjo svojih delavcev in ima pravico usmrtiti neposlušnega sužnja s kakršno koli smrtjo.

22. Toda, da boste sprevideli kako okrutni so njihovi zakoni, vam bom pokazal primer, kakršnega tam doživi na stotine, ja celo tisoči.
23. Nedavno sta dva sužnja pobegnila pred takšnim hudičem zaradi satanskega ravnanja. Sprejela ju je sosednja hiša, kajti ta sosednja hiša je imela v telesu še vsaj majhen del človeškega občutka.
24. Oškodovani hudič je takoj odšel k oblastem in zahteval svoja ubežnika. Sosednja hiša, ki je dobro poznala zakon, je takoj dogajanje naznanila oblastem in zaradi grenkih pritožb sužnjev izrekla besedo v njun prid.
25. Med tema dvema sosedoma je takoj prišlo do pravde; in kako mislite, da so modri sodniki to zadevo rešili? Tu vam bom naznanil sodbo, da boste lahko najbolj primerno videli, kakšne so razmere v razvpiti, omikani Severni Ameriki.
26. Tu imate sodbo, ki se je glasila takole: 'Sosed mora lastniku dostaviti dva ubežnika, živa ali mrtva, sicer bo kaznovan s 1000 funti. Če gresta prostovoljno, ju lahko pripelje živa, toda v primeru, da se vrnitvi upreta, ju mora omenjeni sosed takoj ustreliti in lastniku prinesiti bodisi njuni glavi ali celotni telesi, kjer potem ta po svoji presoji postopa.
27. Če pa se omenjena ubežnika izogneta usmrtitvi z begom, ima vsak potrebno pravico, da ju takoj ustrelji, na pomolu in na ulici, kjer koli je mogoče nanju naleteti.'
28. Zdaj pa moram omeniti samo še eno stvar, da boste to sramoto v celoti spoznali. V sodbi se je govorilo o lastnikovi lastni presoji; kaj ta pravzaprav vsebuje? Še malo pogledjte spet na Mojo ploščo! Majhen prizor vam bo zadostno odgovoril na to vprašanje.
29. Pogledjte tam ribnik. To je ribnik takšnega lastnika, in vidite, da sta v kotu tega ribnika zvezana dva moška in ena ženska sužnja, od katerih nihče nima dvajset let.
30. Poleg njih leži starejši par sužnjev, ki sta že mrtva starša teh mladih ljudi.
31. Glej torej, stražar vstane, kajti kot vidite se lastnik približuje z dvema tako imenovanima gladiatorjema, njegovima dvema izvršiteljema in z večimi nadzorniki sužnjev.
32. Glej, zdaj so tam s strašnimi obrazi. Njegov ukaz oziroma njegova presoja do teh ubogih tu je, da se najprej oba mrtva razreže na majhne koščke, nato pa vrže v ribnik, ribam za hrano. Potem naj dekleta

odvežejo in vsi nadzorniki z njo spolno občujejo, če jim je do tega in šele nato pripravijo za ribjo hrano. Oba mladca pa se mora posebej privezati na kol in ju nato bičati do smrti in šele potem enako pripraviti ribam za hrano.

33. Vidite, takšna je tako hvaljena ureditev zelo izobražene Severne Amerike. Zdaj pa sami presodite, kako naj se ta bitja imenujejo?

34. Resnično, Moj najhujši sovražnik Princ vse teme je nasproti tem bedni mazač; in resnično, lahko Mi verjamete ali ne, slišali ste že za obsedene, ki so jih ustvarili in obsedli hudiči in satani. Toda povem vam, nobenega Satana ne bi bilo mogoče pripraviti k temu, da bi si prilastil takšnega severnoameriškega človekoljuba, kajti v teh pogojih bi vsak hudič raje bil na najnižji stopnji pekla, kot da bi prebival v enem takem proizvajalcu sladkorja!

35. Iz te majhne primerjave si lahko dobro predstavljate kakšno je takšno početje in obnašanje pred Mojim obličjem!

36. O, povem vam: resnično, vsako drobtinico sladkorja Sem obremenil s tisočkrat toliko kletvicami, kajti resnično, če bi ti nečloveški suroveži pri tem prodajali razlito kri po teži, bi stokratno preseгла količino pridobljenega sladkorja.

37. In tako lahko z gotovostjo domnevate, da je na vsako unčo sladkorja sto unč razlite človeške krvi.

38. Vidite, zato Sem se odločil, da bom prizanesel vaši duši in vam prikazal le najboljši del tega sveta, zato morate biti tudi s tem zadovoljni; kajti resnično, če bi vam pokazal kaj se počne in dogaja v južni polovici te dežele, ne bi mogli v roki več držati pisala in si zapisati treh stavkov, zato vam bom takšne skrajne primere, če ste že bolj vajeni z Menoj gledati grozote vseh vrst, nekoliko naznanil v zadnji 12 uri.

39. Tu vam nočem povedati ničesar o nekdanjem plačilu, ampak vam zato povem nekaj novega: "Takšni stvori morajo biti za večno popolnoma uničeni!" Amen.

ŠESTA URA

LAKOTA IN POGUBA. NATOVARJANJE
SLADKORJA NA LADJO.
LADJA TONE. KANIBALIZEM.
ANGLEŠKI ZLOČINSKI PREVOZ.
NEDOLŽNA DEPORTIRANKA.

1. Potem, ko ste se dovolj razgledali na tej točki Severne Amerike, usmerimo naš pogled na plošči zopet na morsko obalo in se tu zadržimo nekaj trenutkov, dokler ta velika ladja, ki jo vidite tukaj ob obali, ne bo natovorjena s sladkorjem; šele nato se bomo s to ladjo odpravili na pot, na katero bo usmerila svoja jadra.
2. Zdaj pa poglejte malo bolj natančno; poglejte kako sužnji vlečejo na obalo številne vozove, podobne vagonu, naložene z velikimi sodi in zaboji. Poglejte tam težak voz, napolnjen z zaboji, kot majhen hrib. Poglejte štirideset sužnjev, ki so kakor voli vpreženi pred tem vozom, nadzorniki sužnjev pa jih z udarci biča priganjajo, da natovorjeni voz vlečejo hitreje, in kako ga mora množica sužnjev na vsaki strani ščititi z rogovilami in vrvmi, da se ne zvrne. In takoj, ko se voz komaj opazno zamaje, se okrutni bič že zavihti čez njihove vratove.
3. In glej, zdaj so se z vozom uspešno že precej približali obali. Toda niste opazili, da se je eno kolo voza pod težo zlomilo, in vidite, zdaj je dvajset sužnjev zmečkala velika teža preobremenjenega voza, druga polovica sužnjev pa je, ker ni zadržala voza strašno trpinčena, in tudi sužnjem, ki so vlekli, pri tem dogodku ni prizaneseno, in to samo zato, ker se je ob močnem padcu, na vrhu voza, iz špranje slabo obitega zaboja, raztreslo komaj tri unče sladkornega prahu. Zato morajo vsaj trije sužnji nadomestiti to škodo s svojim življenjem; in vso krivdo, ki je na teh gnusnih nadzornikih in njihovem skoraj neprekinjenem pijančevanju, morajo plačati ta nedolžna jagnjeta človeštva.
4. Glejte, zdaj so se ti divjaki naveličali bičanja; tako je najprej sprejet nov red; pripeljejo nove manjše vozičke, s katerimi vse zaboje zvoziijo na obrežje, med tuljenjem in tarnanjem sužnjev.
5. Glej, zdaj je od tam vse prepeljano. Anglež prevzame blago in ga obračuna s knjigovodjem lastnika nasada sladkorja.

6. Zdaj pa je treba te zaboje tudi prenesti na ladjo, to delo pa, kar je v trgovini samoumevno, je zdaj spet breme sužnjev.
7. Poglejte, kako v majhne vagončke dvigujejo zaboje, pogosto več centov težke; vendar na srečo nobeden ne pade v morje, kar se včasih zgodi, še posebej, če se je nek nadzornik sužnjev kratkočasil in trpinčil svojega ubogega podložnika tako, da mu je vlil preveč žganja v želodec.
8. Če se v takšnih primerih zgodi tako ogromna škoda, da oslabljeni udi sužnja zaboja ne morejo dvigniti na vagonček, ta pade v vodo in četudi ga sužnji takoj dvignejo ven in niti kapljica vode ni prodrla do njegove vsebine, so potem takšni nepazljivi delavci bodisi bičani skoraj do smrti ali včasih iz krute samovolje nadzornikov, tudi takoj ustreljeni in vrženi v morje.
9. In ti reveži so izven nevarnosti šele potem, ko je vse blago srečno pripeljana na ladjo, nato pa vagončke spet odpeljejo nazaj, iz zabave in za svoj užitek pa namesto zabojev v vagončkih ležijo nadzorniki, ki za stalen hiter tempo s pokanjem biča priganjajo sužnje.
10. Morebiti se sprašujete, kaj se zgodi z zmečkanimi? Povem vam: prav nič, ampak pogledjte sami in se prepričajte z očmi svojega duha, kako nekateri z zlomljenimi rokami in nogami tarnajo, kričijo in tulijo in po njihovo kličejo na pomoč. Mislite, da bodo pripeljali ranocelnika, ali da jih bodo odpeljali v neko suženjsko bolnišnico?
11. Oh, motite se! Ti človeški hudiči poznajo veliko hitrejši način zdravljenja, kot vi; vsak ima obešen kamen okoli vratu in je vržen na dno morja, kjer se zdravi vse večne čase.
12. Zdaj pa se morda spet sprašujete, ali bodo ti dirjajoči sužnji s svojimi nadzorniki prišli domov in ali bodo imeli ti ubogi vsaj uro počitka ali mogoče celo odmor?
13. Oh glejte, tam na kopnem to ni v navadi; zgodi pa se pogosto, ko je lastnik velik surovež, da so pod poveljstvom barbarskega lastnika, zaradi svoje nepazljivosti, za njegovo zadovoljstvo, še posebej trpinčeni.
14. Ali želite vedeti resnično število teh nesrečnikov, katerih usoda se v sferi nesreče bistveno ne razlikuje.
15. Na celotnem ozemlju svobodnih držav Severne Amerike jih je približno enajst milijonov; in ne smete misliti, da so med temi sužnji samo črnci, ampak je med njimi tudi najmanj četrtnina belcev. Ker pa

zakon prepoveduje suženjstvo belcev, so ti beli sužnji izrecno prebarvani v črno in očrnjeni.

16. No, zdaj, ko smo skoraj vse opazovali, pojdimo na ladjo, ki, kot lahko vidite, pravkar pripravljena na plovbo, zapušča pristanišče. Zdaj pa pogledjte kako mornarji, kakor vrvohodci, na drogovih jader izvajajo svoje akrobatske vaje.

17. Pogledjte malo te morske zagorele obraze, katerih nagota je pokrita z najbolj bednimi cunjami. Pogledjte kako razčlovečen je njihov videz, kot da pripadajo neki drugi vrsti ljudi, namesto človeški. Vidite, ti ljudje so angleški mornarji, o katerih se tako pogosto govori.

18. O človeštvo! V kakšne globine se je zvrnil tvoj svet! Kako daleč si od Mene, prvotnega Vira Življenja in kako blizu breznu svojega večnega propada! Ne prestrašijo te globine morja in Moji viharji zaman tulijo in bučijo ob tvojem čelu; ne poznaš več nikogar nad seboj! S svojim dozdevno izostrenim vidom strmiš daleč onkraj varljive površine valov.

19. Napoveduješ nevihto in poznaš vse čeri in sipine morja. Brezskrbno pluješ med življenjem in smrtjo nad neizmernimi brezni zibajoče površine, na šibkih deskah iz enega dela sveta v drugega, vendar ne upoštevaš, da Jaz nisem nič več tvoj Oče, ampak Sem kot tvoj neizprosni sodnik prav tako na krovu tvoje plavajoče palače iz desk.

20. Pot ti je znana in po morskih brazdah jo dobro prepoznaš; glej, tvoj čas se je iztekkel, z enim prstom se dotaknem globine Zemlje, in ker ti ničesar ne slutiš, Sem ti postavil na tvojo pot nove pečine, ki jih ne poznaš in Jaz nevidni krmar, ki dobro poznam tvoje bedno skrupcalo, bom tvojo sramotno škatlo, ki je natrpana z nesnago tvojih sramotnih pričakovanj, zagnal na nove trde, tebi neznane pečine in te tako uničil.

21. O glej, ta zelo natrpana ladja zdaj hitro pluje v naročje takšne nepoznane čeri. Glejte in ne bodite prestrašeni, ko jo veter poganja, da gre hitro kot puščica. Ničesar ne slutijo, ker čeri nisem dvignil nad gladino vode.

22. Zdaj pa glejte, še dva trenutka in bedna škatla bo z vso svojo vsebino ležala v razbitinah. Pogledjte zdaj; glej, sedaj je s premcem z veliko silo udarila v čer. Glejte, kako popolnoma razbita ladja tone in kako se mornarji trudijo odvezati rešilne čolne, ki so obešeni na veliki

ladji; in glej, kako nekateri med njimi z največjo hitrostjo grabijo deske in jih med plavanjem v vodi stikajo v ploščo.

23. Glejte, razbitina visi na teh čerih in veliko ljudi se drži okrog na ladijskih rebrih, ki se dvigajo nad gladino vode, manjše število mož pa gre na bednih plovilih svoji gotovi smrti naproti. Toda kapitan in lastnik blaga čepita na kvišku štrlečemu jamboru in se ga v velikem obupu oprijemata ter se zdaj že tretji dan po brodolomu borita s smrtjo, kakor tudi drugi brodolomci na ladijskem rebro.

24. Ali mislite, da Me je vsaj eden od teh mož prosil za pomoč? Namesto tega strmijo v široko morje, če bi se njihovim očem prikazalo kakšno plovilo. Toda zaman gledajo, kajti Jaz bom druga plovila znal modro krmariti, da se ne bodo približala temu kraju.

25. Poglejte zdaj sem, kako se ta dva, ki čepita na jamboru, borita med seboj. Pomislili boste, da se poskušata s to borbo še tesneje okleniti jambora. Toda ta boj je namenjen nečemu drugemu in se imenuje lakota! Eden hoče ubiti drugega, da bi dobil kaj za jesti.

26. Poglejte tja na rebra ladje; tam lahko vidite še en tak obrok, ko nek drug angleški trgovec, pravkar zelo pohlepno požira prsi svoje ljubljene žene, ki se ga oprijema.

27. In glej, to medsebojno žretje običajno traja do enega, in ta na koncu použije še samega sebe, do koder lahko seže; ta prizor se po nekaj urah konča z izkrvavitvijo.

28. Kar zadeva kosti, je te kolikor mogoče oglodati, ostanek pa je potem pogosto preklinjajoč vržen v morje.

29. In ker tukaj zdaj ni več mogoče od ničesar živeti in ni več kaj videti, sledimo še našim trem plovilom in pogledimo kaj se tam dogaja!

30. Glejte, tu je že eno; toda v tem čepijo samo še tri bolj mrličem podobna človeška bitja. To so trije junaki, ki so si potem, ko so druge zmetali v vodo, postavili zakon, da se med seboj ne požrejo in se sedaj, s komaj še malo življenja, prepustijo slepemu naključju.

31. Da se vam ne bo treba več pri teh treh zadrževati, bomo z njimi kmalu naredili konec. Poglejte tja; močan val je zadel krhko plovilo in dobrodušen morski pes že željno pričakuje vsebino tega plovila, katerega že dolgo spremlja, kot zvesti spremljevalec.

32. In zdaj glejte, val je opravil svojo dolžnost in morski pes je požrl svoj težko pričakovani plen, in tako tudi tu ni več ničesar za opazovati, zato poiščimo še eno od teh plovil.

33. Zdaj boste pomislili, kje se ta nahaja; ampak povem vam, ne skrbite, kdor išče z Menoj, mu ne bo težko najti. Poglejte sem, je že tu! – Preštejte ljudi, ki so še vedno notri. Ne bo vam težko opredeliti stanja.

34. Zakaj ne štejete? – Pravite, da ne vidite nikogar. Potem se približajte in pogledajte v gugajoči čoln. Glej, nič drugega ni, kot samo oglodane kosti, pa je šele deseti dan po brodolomu. Zdaj bi radi vedeli kam je šel potem zadnji, ki je grizel te kosti, saj se sam ni mogel oglodati do kosti.

35. Zdaj pogledajte nekoliko vstran; pogledajte tam v najzahodnejši polovici plošče, nad gladino morja štrli ven nekaj sežnjev velik z mahom obrasel greben.

36. Glej, kako obupan čepi tam sredi tega skrajno majhnega otočka in kako grabi mah in malo trave in si jo potiska v svoja usta. Vidite, to je usoda tega zadnjega, in ta je tudi edini, ki ga je od vseh brodolomcev čez dva dni živega pobrala druga ladja, da bo lahko poročal kaj se je tukaj zgodilo; in ta je tudi edini, ki se Me je na tem otočku začel vsaj malo spominjati.

37. In tako pustimo tam tega čakajočega na svojo rešitev in zdaj pogledjmo kje je splav. Poglejte zdaj sem, tu je! Glejte, tudi tu ni več nobenega človeškega bitja, razen nekaj kosti z vrvjo privezanih na desko in prav tako tam sredi splava zamašena črna flaša.

38. Zadnji je namreč zapisal brodolom ladje, kot svojega lastnega in ga v steklenici pritržil z vrvjo na desko, pri čemer je v svoji šibkosti iz neprevidnosti zdrsnil in padel v vodo. Nekaj časa se je z rokami še držal za desko, dokler mu ni gurmanski morski pes odtrgal polovico telesa in na koncu požrl tudi drugo polovico.

39. Glejte, zdaj smo povsem na koncu naše plovbe, in ker je po vašem pregovoru celo smrt izgubila svoje pravice, saj ni več ničesar, se bomo tudi mi odrekli naši pravici do gledanja tam, kjer je smrt vse odvzela našim očem, zato se ozrimo malo dalje na naši plošči po vodni gladini, če karkoli pluje, kar je omembe vrednega gledati.

40. Poglejte sem! Tam pravkar pluje angleška linijska ladja. Razen mornarjev in krmarja na palubi ni videti nikogar. Zdaj bi radi vedeli kaj vsebuje njeno podpalubje.

41. No, potem pa pogledajte sem! Zdaj bom nad to ladjo zagrmel Epheta, in takoj bo ladja postala prozorna, kot bi bila iz stekla. Njena vsebina vas bo precej grozljivo zbodla v oči; in tako rečem: 'Epheta'!

42. Zdaj pa pogledajte in presodite kaj je notri. V spodnjih prostorih ladje je tristo ljudi obeh spolov, skoraj povsem golih, vklenjenih v težke verige; pogledajte njihova telesa, kako so mršava, preštejte njihove krvave podplutbe in pogledajte bedno hrano, ki jim jo dajejo na osebo, toda ne vsak dan, ampak vsak teden. Ta vsebuje komaj poltretji funt kruha trdega kot kamen, zraven pa vrček smrdljive vode.

43. Pogledajte tam, v kotu, kako starejši moški, katerega noge je že pokušalo več podgan, prosi paznika jetnikov, ki je vstopil, da ga usmrti. Pogledajte tam v drugem kotu, pravo žensko Venero, po vašem pojmovanju lepote, vklenjeno v verige okrog mehkih rok, kako prestrašena kriči in prosi, da jo vržejo v morje, ali pa naj ji vsaj eno roko osvobodijo, da bi si lahko odstranila skelečo nesnago iz nosu.

44. Toda kaj naredi paznik? Vzame ostro metlo in jo drži pred njenim nosom, da bi jo očistil; na ta način pa ji razpraska in umaže ves obraz, tako da je na koncu poln razjed in gnoja. – In, če se pritožuje nad takšnim ravnanjem, je za to povrh vsega še bolj kaznovana.

45. Pogledajte njene noge. Oh, te nežne noge! Kako visoko so bile cenjene pred samo tremi tedni pri pohotnem in bogatem angleškem zapravljivcu; ker pa je s svojimi bogatimi obljubami, da bi to deklico zapeljal, le malo dosegel, je potem njegova podlost znala najti pot in način do njegovega maščevanja. Ubogo deklico je obtožil precejšnje, izmišljene tatvine ter na skrivaj podkupil sodnika, ki jo je spravil sem, kjer jo ravno zdaj vidite.

46. In tako je ta reva sem deportirana kot hudodelka, kakršnih je v tej skupini še nekaj, in ravno v nasprotnem kotu vidite priklenjeno še precej mlado osebo, ki je bila edini dedič bogataša, po očetovi smrti pa jo je sem pripeljala lastna mati s pomočjo enega od njenih gnusnih ljubimcev.

47. Njene zgodbe ne bomo nadaljevali, ampak se raje ozrimo nazaj na lepe nežne noge naše prelepe jetnice. Pogledajte kako poskočno poskakuje, da bi se ubranila ladijske golazni, da ne bi poskušale z njenimi stopali narediti tako kot s stopali tega starca; in pogledajte navzdol, kako je s svojo prizadevnostjo pod svojimi nogami napravila že pravo blazino iz podgan.

48. In če mislite, da so te lene ladijske beštije prišle dol vsaj zato, da bi odstranili mrtvo golazen z ladje, o ne, to niso storili, ampak namesto tega rajši vsak dan ta nesrečni del ladje prekadijo s katranom, da bi s tem preprečili morebitno bolezen.

49. Seveda boste menili, da takšna nečlovečnost presega vsako domišljijo, in da morajo zdravniki in duhovniki skrbeti za spoštovanje kakršnih koli določb zakona.

50. Vendar vam povem, da v Angliji vsaka ladja, ki zapusti pristanišče, nima nobenega drugega zakona razen kapitanovega, če je živ, in ne traja dolgo, da vsa ladijska drhal trobi v isti rog, in tako tudi pogosto na krovu prevladuje hudobnost, in ni potrebno več, kot je bilo v tem primeru, da tako mlada in lepa deportiranka ne sliši divjih strasti pogosto pijanih poveljujočih častnikov in se pusti uporabiti za vse mogoče nizkotne pohotnosti, zato je njena sodba, kar je za ta svet najbolj obžalovanja vredno, že izrečena. – Vidite, zdaj boste že razumeli, zakaj te golazni ne vržejo z ladje.

51. Vendar to ni edina stvar, ki jo mora prestatiti taka uboga deportiranka; povrhu tega ji še njeni sopotniki obeh spolov pogosto tulijo najbolj grozne kletvice, ker je le od nje odvisno, ali jim bo njihovo usodo naredila bolj znosno.

52. In pogledjte še malo okrog po teh žalostnih komorah; zdaj pa pogledjte navzgor v bleščeče sobe ladijskih gospodov; - pogledjte kako odlično jim gre!

53. Iz njihovih čaš se peni peneče vino; vsi nazdravljajo svojemu poveljniku in eden od njih tudi zavpije: živela naša lepa jetnica, in vsi se z njim strinjajo, kot da jih je zajela norost.

54. In glej, zdaj so skupaj staknili glave. Vprašali boste, kaj imajo v mislih. Naj vas ne skrbi ta skrivnost, ker ni nič drugega kot prekanjena zvijača, s katero bi pridobili ubogo lepoticu.

55. In kaj mislite, kakšna je ta zvijača? Glejte, ta zvijača je samo v tem, da bo očarljivo dekle zdaj takoj osvobodena verig in takoj podvržena učinkoviti zdravniški oskrbi; in ko bo spet zdrava, bo dobila formalno ženitno ponudbo, po kateri bo lahko postala žena enega od častnikov.

56. Uboga, zelo prestrašena zaradi peklenške torture v spodnjih komorah, ne vidi prebrisane prevare in se zaveže pod lažnim blagoslovom, in sicer ne duhovnika, ampak nekega preoblečenega ladijskega vojaka. Na ta način jo zdaj lahko izkoristi njen dozdevni

mož, ponoči pa nekdo drug samovoljno zavzame njegovo mesto, in tako bo potem naša uboga jetnica nezavedno postala ladijska kurba. 57. Seveda, kar zadeva želodec ji nič ne manjka in je v srečni misli, da si je tu ustvarila srečo, toda oči se ji odprejo šele v Botany Bay-u, na avstralski obali, kjer je tako kakor drugi hudodelci izročena dosmrtnemu bičanju. Usoda teh nesrečnikov sledi v sedmi uri.

SEDMA URA

AVSTRALIJA.

KAZENSKA KOLONIJA BOTANY BAY. OPIS DEŽELE. POHLEP KOLONISTOV.

1. Potem, ko smo ladjo, katere pomen vam zagotovo ne bo več nepoznan, dovolj dolgo opazovali, jo zapustimo in naredimo skok naprej, in to v deželo štirih imen, ki po vašo določitvi leži med 131 in 171 stopinjami vzhodne zemljepisne širine ter med 10 in 30 stopinjami južne zemljepisne širine.
2. Pravzaprav je to za vas nujno, ker še vedno ne poznate dobro njene sestave, razdelitve in podnebnih razmer; zato pogledajte sem na to vam dobro poznano ploščo.
3. Dežela, ki vam je predstavljena, je dejansko Avstralija, Južna Indija, Oceanija in Polinezija. Glejte južni del te dežele, kako se še vedno sestoji iz neizmernih barij in močvirij, v katerih boste, če bolj natančno pogledate, odkrili nešteto strupenih pošasti in vse vrste golazni.
4. In pogledajte kako se tam na jugu, skoraj do področja južnega pola, razteza veliko koralnih obročev, zato je iz kateregakoli razloga tudi nemogoče južno obalo te dežele zaobiti, tako kot je po kopnem nemogoče priti do te južne obale, ki pravzaprav ni obala, in raziskati njeno naravo.
5. Zato je takšno spoznavanje narave še toliko težje, ker to deželo večinoma sestavljajo neskončne ravnice, ki so le tu in tam prekinjene z majhnimi nepomembnimi griči, kajti v tej deželi sploh ni nobenih pomembnih planin, razen nekaj koral, skrilarcev in skal na obalah.
6. Ta doslej znana dežela obsega na svoji celini skoraj dvesto tisoč km², na kateri živi približno dva milijona šestdeset tisoč ljudi.
7. Najbolj primerna za bivanje je večinoma vzhodna obala, ki bi vam morala biti že bolj ali manj znana, kot na primer zemljiške posesti z imeni: Karpentaria, Arehmesland, Witsland, Edelsland, Eintrachtsland, Leuwiesland, Nuysland, Flintersland, Baudingsland, Grantsland in še nekatera manj znana imena, ki pa seveda niso pomembna.

8. Na tej vzhodni obali je pristan z imenom Botany Bay, kjer so Angleži do sedaj v skoraj desetih letih izkrcali približno 170.000 kriminalcev in jih od tu porazdelili po različnih zemljiških posestih.
9. Toda temu ni namenjena samo vzhodna obala, ampak tudi na zahodu so do zdaj v glavnem izkrcavali take deportirance.
10. Tam vidite reko, ki se tukaj izliva v morje; to je tako imenovana reka Swan, na njenih bregovih pa lahko vidite zgrajeno precejšnje mesto, iz katerega zdaj poteka kolonizacija tja privedenih zločincev; toda z veliko slabšim uspehom, kot na vzhodni obali, kajti tukaj običajno prodajajo le najhujše angleške barabe, v skladu z dogovorom z Nizozemci, katerim ta obala pripada, za kultiviranje zelo negostoljubne pokrajine.
11. Na vzhodni obali, namreč v Botany Bay-u, je že dolgo zgrajeno mesto, ki se imenuje Sydney, celotna obala pa Novi Južni Wales.
12. Vendar bomo za zdaj opazovali le zahodno točko, kajti našo ladjo smo videli pristati v Botany Bay-u, zato se odpravimo tja, kjer je človeško mučenje nepredstavljivo slabše, kot na vzhodni obali.
13. Preden pa si bomo поблиže pogledali glavno stvar, vas želim podrobneje seznaniti s samo deželo, tako boste dobili tem lažje resnično predstavo o tem, kaj pomeni biti sem priveden kot deportiranec, bodisi kriv ali celo nedolžen.
14. Poglejte zdaj sem, kakšna je videti notranjost te dežele! Mislite, da ta neizmerna področja ne predstavljajo vašim očem nič drugega, kot veliko goščavo.
15. O ne, povem vam; to je trava, in ne bi vas smelo presenetiti, če tu in tam zagledate travo v višini treh do štirih mož.
16. Te trave, ki je podobna morskemu trstičju, ni mogoče na drug način zatreti, kot z ognjem, ko se posuši. Ogenj pa je treba zakuriti v času, ko pihajo severni vetrovi, kajti vetrovi z juga ogenj zadušijo.
17. Gotovo bi radi videli tudi gozd dreves, le da je takih gozdov tu zelo malo; drevesa, ki rastejo zlasti proti južnim področjem, pa so pogosto komaj tako visoka kot trava in obrodijo zelo malo užitnih sadežev.
18. V severnem delu, kot tudi na vzhodni obali, so seveda še pogosti nasadi drugih vrst, ki pa vsi ne uspevajo prav dobro in postopoma precej opazno spremenijo svojo naravo.
19. In tako hruške pogosto popolnoma olesenijo in so pri peclju širše in ne pri muhi.

Pri češnjah raste koščica na zunanjem delu lupine, sam sadež pa postane voden. Podobne spremembe, ki se vam bodo morda zdele nenavadne, najdemo tudi v raznih drugih nasadih. Še najboljši je vam malo znani kačji oreh, v obliki spirale, kot tudi kokosov oreh, indijska figa, tako imenovani rožiči in nekatera vrsta melonine slive, na severni obali.

20. Vendar je treba biti zelo previden, da kačjih orehov ne okuži določena rdeča žuželka. Če takšen okuženi oreh pade na zemljo, potem iz njega zraste zelo strupena rastlina, ki je desetkrat hujša od rastline pohon upas; kajti ko njeni listi poženejo le en čevelj visoko nad tlemi, potem imajo ti listi tako močne, uničujoče strupene hlape, da ne le da pobije vse živali in ljudi, ki se ji približajo, ampak pogosto tudi povzroči, da v krogu ene ure hoda pride med rastlinami do takega opustošenja, da v kratkem času ne zraste niti mah na kamnu, ampak se vse posuši in postane nekakšen pepel.

21. Na srečo ta rastlina ne vegetira več kot šest mesecev, ampak pozimi propade in tako postane neškodljiva.

22. In zdaj, ko smo si malo ogledali rastlinski svet, si na kratko oglejmo še živali.

23. Najprej pogledjte v nebo, ki je polno velikih belih orlov, ki po moči in okretnosti prekašajo vse iz svoje vrste. Njihova grabežljivost je posebno v zimskem času tako velika, da bolj v notranjosti dežele napadajo ljudi, kot leteči volkovi.

24. Poleg njih obstaja še ena vrsta hudobnih ptic, ki so zelo podobne noju in imajo namesto perja dolgo dlako, nekatere pa sploh nimajo kril, druge pa imajo netopirju podobna krila.

25. Te ptice imajo pogosto zelo dolge noge in lahko s temi tako hitro tečejo, da jim je enostavno opraviti pot desetih milj v eni uri. Ko pridejo do plena, ga z eno nogo pobijejo in potem pripravijo za obrok. Da ne pomislimo še na celo vojsko drugih majhnih neškodljivih ptic.

26. Med drugim je treba še omeniti štirinožnega sesalca z močnim kljunom. Žival te vrste je bolj kruta kot katerikoli tiger.

27. Kar zadeva zemljo in močvirja, je resnično domovina kač in vseh vrst kuščarjev, med katerimi je več vrst s krili, ki pa seveda niso vsa strupena, so pa bolj ali manj škodljiva.

28. V notranjosti je pogosta velika vrsta netopirjev, ki je zelo strupena in ima v svojem pogledu bolj omotičen učinek od klopotače, tako da

nekdo, ki takega netopirja pogleda v oči, takoj pade na tla, kot da bi ga omamila močna alkoholna pijača, in če mu nihče ne pride na pomoč in ne ubije frfotavega netopirja, mu ta kmalu posrka zadnjo kapljico krvi in potem najeden glasno piskajoč odleti.

29. Kar pa zadeva podnebje, je to pravi kameleon, kajti razen nekaterih vzhodnih in severnih področij je tako spremenljivo, da lahko nekdo v enem dnevu doživi vseh pet vremenskih con.

30. Zakaj je vse to tako nenavadno urejeno boste ob svojem času že seznanjeni; vendar si lahko vnaprej zapomnite, da Sem imel z nekaterimi deželami Zemlje čisto drugačne namene, kot pa da so morale biti pred časom podvržene sramotnemu pohlepu ljudi.

31. Če pa ljudje v svoji norosti prodrejo prezgodaj v dežele, ko še niso dozorele, potem je prav, da se jim zgodi tako, kot zanemarjenim otrokom, ki jedo nezrelo sadje in strupene jagode.

32. Vendar, kot že rečeno, več o tem vam bo naznanjeno ob naslednji priložnosti. Zdaj pa glejte, v času, ko smo se sprehodili po tej deželi, je vam že znana ladja vrgla sidro v pristanišču Botany Bay; in zdaj vidite, je že tu! Ko imate pred seboj vse v eni sliki, vam ni treba dolgo potovati, da bi bili na določenem kraju.

33. Zdaj pa zelo pozorno pogledjte! Zopet rečem besedo 'Epheta', in vidite, ladja je spet postala prozorna do dna. Najprej dobro pogledjte našo ljubko, tako rekoč družico! Pogledjte, kako šibka je, da se skoraj ne more dvigniti s svojega sedeža. Zdaj pojdite malo v kapitanovo kabino.

34. Vidite, kako trije kolonisti že pregledujejo sezname, v prisotnosti tamkajšnjega guvernerja. Pogledjte, dvajset jih je prečrtanih, med njimi je tudi naš starec, toda ime našega ljubkega dekleta ni prečrtano.

35. Glejte, zdaj guverner in kolonisti sezname potrjujejo in podpisujejo. Stražarji jetnikov zdaj prihajajo dol, jetnike osvobodijo okov in jim nato na hrbtu zvežejo roke ter jih takšne naženejo navzgor na ladijski krov.

36. Sedaj pa glejte, ti stražarji jetnikov vstopijo zdaj tudi v sobo naše lepotice in ji sporočijo njeno usodo. Odvzamejo ji njena oblačila in ji prav tako zvežejo roke na hrbtu ter jo medtem ko obupana pade v omedlevico, z drugimi z vlečejo na ladijski krov.

37. Pogledjte, kako zdaj tu pred domnevnim možem pade na tla in ga prosi z vso svojo močjo, ki je mogoča le ženskemu srcu, in mu kolikor

mogoče predoči, kako je bila brez krivde obsojena na ta grozen kraj in kako sramotno je izkoristil njeno nesrečo, in njo, ki je bila čista kot sonce, izrabil še slabše kot angleško kurbo v mornarskem bordelu.

38. Tu si oglejte primer človeka, ki se izpoveduje za krščansko vero!! – Glejte, kako veličastno ukaže jetniškim stražarjem, da zamašijo usta tej vpijoči beštiji, in jo, če ne bo molčala tako kot drugi, takoj kaznujejo s tridesetimi udarci z bičem. Četudi ima zamašena usta, je vse to ne odvrne, da ne bi z najrazličnejšimi kretnjami in potoki solza iz svojih oči premaknila pošast, ki naj jo vsaj ubije, če njegovo srce ni zmožno več nobenega sočutja.

39. Toda tu vidite učinek njene prošnje! Poglejte, kako jo dva biriča privežeta z vrvjo čez prsi in noge na manjše drevo, in pogledajte, kako strašno in okrutno nesrečnico neštetokrat biča jetniški paznik.

40. Poglejte, zdaj, ko ji je oster bič njene noge razrezal od zgoraj navzdol, jo odvežejo in takoj z ostalimi zločinci na vrveh spustijo s palube v manjše čolne, in tako krvavečo pripeljejo v nesrečno deželo, kjer jo po guvernerjevi odredbi takoj dodelijo ustreznemu kolonistu.

41. Ali mislite, da so jo odpeljali v tamkajšnjo bolnišnico? Potem ste v zmoti! Zdravilo za takšne rane ni nič drugega, kot da smejo takšni sedeti pol ure v morju, kjer je zelo plitvo. V tej deželi je to znana zdravilna metoda. Resnično pomaga, toda pomislite na pekočo bolečino, še posebej pri tako občutljivem dekletu.

42. Zdaj smo tu končali. Samo še malo pogledjmo, kaj se naprej dogaja s temi nesrečniki. Glejte, tam bolj v notranjosti, po vašem izračunu približno 100 milj od obale, tam glejte, kako se morajo ti reveži, pod nadzorom več paznikov, spoprijemati s svojim orodjem z vsem zlom, ki vam je že malo poznano iz opisa te dežele; tako rekoč, kot da so med dvema ognjema.

43. Tu po vašem pregovoru resnično pomeni: 'Plavaj ali utoni!' Kaj stori en tak glavni kolonist, če kače požrejo dvajset ali trideset njegovih podložnikov, ki so večinoma še vklenjeni, ali pa če se pogosto, ko se prebijajo v seženj visoki travi, nenadoma pogreznejo v močvirje, ali če kakšnega napadejo in raztrgajo znani orli; ali pa če jih več umre, ko odstranjujejo vam znano strupeno rastlino, ki neke brsti.

44. Glejte, zaradi vsega tega, tak kolonist naredi malo ali nič, ker je za njegovo hišo zadostno poskrbljeno tudi brez teh novo prispelih delavcev.

45. Če morda lahko s takšnimi poskusi prodiranja v deželo pridobi znaten del zemljišča, potem je zanj v redu; če pa kljub vsem surovim poskusom ne uspe, mu sploh ni mar, ker je zanj, kot sam pravi, vseeno poskrbljeno.

46. Mogoče boste pomislili, ko ti zločinci pridobijo nov kos obdelovalnega zemljišča, da se ga potem morda dodeli enemu ali drugemu v najem?

47. Oh ne, pravim; tak kolonist zemljišče uporablja za povsem druge namene. Tu in tam zgradi delavske kočice; vendar mu pripada vse od A do Ž, karkoli donša zemlja.

48. Delavci nimajo ničesar razen najbolj bedne, komaj užitne hrane, in če marsikdaj nočejo od lakote umreti, ujamejo kače in kuščarje, jim odrežejo glavo in jih spečejo v goreči slami ter to meso pojejo z največjim apetitom; kajti tudi tu se po vašem pregovoru pravi: 'Lakota je najboljši kuhar'.

49. Ja, ta lakota je pri nekaterih tako velika, da si niti ne vzamejo časa, da bi spekli takšno kačo, ampak jo takoj pojedjo, ko drobovje odstranijo.

50. Nova nadloga za te uboge ljudi je še, da zlasti v severnem delu naletijo na domorodce, ki so dobri lokostrelci in jih z zastrupljenimi puščicami odganjajo nazaj, ali pa jih ujamejo in surove požrejo.

51. Glejte, vse te prekomerne, številne nadloge, morajo tukaj trpeti ti reveži, da ne omenjam kazni, ki jih dobijo še za povrhu od svojih nadzornikov in nadrejenih, ki so še veliko bolj nečloveške kot pri Severnih Američanih, katerih nadlog z vsemi temi tukaj ni mogoče primerjati.

52. In glej, tako tudi naše ubogo dekletko že tukaj kosi travo. Seveda je pri vas košnja trave zabavno delo; toda tukaj se morajo delavci spoprijeti s pravimi travnatimi gozdovi, v katerih neprehodni goščavi, zlasti v poletni sezoni, prebiva nešteto mogočnih, pikajočih žuželk, ki nato gole delavce napadejo tako, da po nekaj dneh ne ostane od njih nič drugega kot golo okostje.

53. Če pa se to kultiviranje opravlja pozimi, in sicer z ognjem, se neredko zgodi, da postane ogenj tako silovit, da se plameni skozi suho

travo pogosto širijo po tleh ure daleč; in če ubogi požigalci ne pobegnejo dovolj hitro, potem bodisi zgorijo ali pa so marsikdaj močno opečeni po celem telesu.

54. Najhuje pa je, ko nekje ogenj ugasne; potem morajo ubogi požigalci večkrat po cele ure teči po večinoma še žarečem pepelu, da bi ogenj spet zanetili tam, kjer je ugasnil.

55. Sicer jim je dovoljeno, da si na podplate pritrdijo nekakšne deščice, vendar pogosto te deščice zgorijo že na pol poti in potem je enako, saj so njihovi podplati ne glede na to večkrat do nog opečeni.

56. Da ne omenjamo še druge neštete bolezni in trpljenja v tej deželi! Glede zahodne obale vam ne morem nič več povedati, kot le to, da so na tej stvari desetkrat bolj nečloveške kot na vzhodni obali, zato kolonizacija tukaj zelo slabo napreduje.

57. Vidite, za vse to ni krivo nič drugega kot sramotna pohlepnost 'moralnih' in celo 'krščanskih' ljudi.

58. Brez večjega razmišljanja boste zlahka razumeli, da takšnih grozot ne morem več dolgo gledati, kajti ljudje kopičijo svoje grehe že do tretjih nebes.

59. Več Mi ni treba povedati. In tako za danes Amen; osma ura vam bo oznanila še večje in bolj nenavadne stvari!

OSMA URA

PACIFIŠKI OTOKI.

IZKORIŠČANJE IN TRPINČENJE DOBRODUŠNIH OTOČANOV.

1. Potem, ko smo pregledali kopno Avstralije, sedaj še obiščimo pomembnejše otoke, da vidimo, kaj se tam dogaja.
2. Rekel sem le pomembnejše otoške dežele, kajti v oceanu je še nešteto majhnih otokov, katerim vladajo s kopnega ali pa tudi z večjih otoških dežel.
3. Kajti resnično, med tisočimi majhnimi oceanskimi otoki ni moč najti takega, katerega ne bi vam dobro znani evropski despot ogledal in ovohal.
4. In ta vodilni narod, ki preiskuje svet, je bolj ali manj pustil pri miru le tiste otočke, kjer se je po najbolj natančnem raziskovanju prepričal, da tam ni ničesar, kar bi lahko zgrizli njegovi podganji zobje.
5. Poglejte zdaj sem na ploščo; pred vašimi očmi bom razširil celotno Zemljo, od pola do pola, in nobena točka ne bo skrita.
6. Poglejte semkaj! Velik prostor med Azijo, Avstralijo in Ameriko; poglejte množico otokov, ki so videti nad vodno gladino kakor zvezde na nebesnem svodu! Da pa si boste lahko predstavljali trgovski pohlep tega naroda, bom vsakemu otoku dodal ime, s katerim so ga poimenovali njegovi pohlepni raziskovalci.
7. No, zdaj preberite! Oglejte si vsa še najbolj negostoljubna, oddaljena skrivališča na Zemlji! Samo poglejte v spise in se boste kmalu prepričali, kateremu narodu na svetu so dostopne vse podnebne razmere. Saj te ljudi ne zanima, če jim gorijo jadra zaradi velike vročine pod ekvatorjem, ali če na drugi strani tri četrtine leta zmrzujejo med ledenimi gorami, njihove ladje pa so pogosto zakopane več klafter pod snegom.
8. Skratka, našli boste malo drugih imen, kot imena teh svetovnih menjalcev. Zato se bomo odpravili do pomembnih otoških dežel in si ogledali početje tega naroda.
9. Poglejte torej proti severovzhodnem delu, kjer je pomemben velik otok, imenovan Nova Gvineja. Tudi ta otok pripada Avstraliji. Ima samo nekaj gora in je po svojem izvoru mlajši od Avstralije, ker je

Avstralija stara nekaj več kot tri tisoč let, otok Gvineja pa je skoraj sedemsto let mlajši.

10. Vendar so to deželo odkrila nekatera azijska ljudstva veliko prej kot Avstralijo; zato so jo Angleži in tudi Holandci našli precej bolj obdelano, kot kasneje avstralsko celino. Kaj je bilo potem bolj naravno, kot da si je ta s svetom zasvojeni narod popolnoma prisvojil to odkritje.

11. Seveda, tu ne odložijo nobenega deportiranca, vendar revni prebivalci tega otoka niso skoraj v nič boljšem položaju od sužnjev Severne Amerike.

12. Ti ljudje so sicer do neke mere kultivirani, a ne zato, ker bi bili po svoji volji poučeni o tako imenovani krščanski religiji in drugem znanju, ampak le iz razloga, iz katerega pri vas izurite divje konje, torej tako, da postanejo bolj spretni in sposobni prenašati angleško breme, delati in se boriti zanje; in ko gospodarji razkošno živijo, tudi oni potem dobijo delno plačilo, ki ni boljše, ampak pogosto slabše od tistega, kar prejme vprežna živina po opravljenem delu.

13. Kajti ti glavni svetovni posredniki si nikakor nočejo zaslužiti kruh v potu svojega obraza, ampak brez dela stojijo na vseh koncih sveta, široko odprejo svoja usta in se pustijo od krivično podjarmljenih ljudstev, kot imate navado reči, pitati s pečenimi piškami.

14. Le pogledjte zdaj sem na sredino plošče; tu je precej prostran otok. Pogledjte delavce, ki morajo skoraj popolnoma goli, pod žarečimi sončnimi žarki, opravljati najtežja dela.

15. Pogledjte, veliko jih pleza po drevesih, na katerih morajo nabrati nekakšno volno, ki je veliko lepša in bolj fina od podobne v vzhodni Indiji; spet tu vidite druge, ki so skoraj noč in dan zaposleni s pridelovanjem sladkornega trsa. Pogledjte sem, spet druge, ki morajo v globinah zemlje kopati zlato in vse vrste dragih kamnov.

16. Zopet tukaj vidite druge, ki morajo kakor tovorna živina na nosilih okoli prenašati svoje brezdelne gospodarje; in spet tu vidite druge, katere uporabljajo pri gradnji utrd in velikih skladišč, ko trpinčeni pogosto jadikujejo ob najslabšem plačilu.

17. Še veliko bednih razmer bi morali pogledati; toda če si le teh nekaj malo bolje ogledate, vam bo morda dovolj, sploh pa če še upoštevate, da ta s svetom zasvojeni narod, skoraj z vsemi osvojenimi otoškimi

deželami deluje na tak političen način, kot so nekoč delali Rimljani glede tujih božanstev.

18. Kajti, ko se prepričajo, da je na otoku dobrodušno pogansko ljudstvo, tedaj se krščanstva ne omenja veliko, ampak se pustijo poučiti o tej poganski obliki religije; in ko pridejo do spoznanja, da je taka ubožna religija za njihovo veliko svetovno vrečo bolj primerna od krščanske, potem rečejo kot Moj ljubi Pavel: »Želimo biti vsi z vsemi, da bi od vsakega nekaj pridobili!« Vendar dejansko ne kot Pavel, ki je hotel biti vsem vse, da bi jih pridobil Zame, ampak kot že rečeno, pridobiti vse od vseh.

19. Le če ima katera poganska religija zelo sebična načela, potem se krščanska religija pridiga z najtežjim topovskim kalibrom; in če tako pogansko ljudstvo sprejme krščansko religijo, potem je samoumevno, kako obsežno plačilo pripada glasnikom odrešenja.

20. In tako zopet poglejte sem na ploščo. Tu vidite spet drug otok. Imenuje se Nova Britanija, malo dlje zgoraj pa še en otok, Nova Irska imenovan. Mislim, da se vam ne bo treba dolgo spraševati, kdo so gospodarji teh pomembnih dveh otokov.

21. Spodaj, če bolje pogledate, spet vidite pomemben otok, obkrožen z več manjšimi otoki. To je Nova Kaledonija. Prav tako se za ta pomembna ozemlja ni treba spraševati, kdo so njihovi gospodarji in kaj se tam dogaja; poglejte le nekoliko na Severno Ameriko, Avstralijo in Novo Gvinejo.

22. Zdaj pa poglejte tam spodaj, južno od vzhodnega dela Avstralije, pomemben, a zelo reven in težko dostopen otok, imenovan Otok Van-Diemens. Vidite, tu izgleda precej pusto, zato imajo lahko ta otok celo Holanci, da ima ta otok, če ne drugega, vsaj holandsko ime.

23. Kljub holandskemu imenu so si Angleži izbrali najboljši kraj za pristanek. Samo zahodni del je za Holandce prost carinskih dajatev.

24. Kar zadeva pomemben ribolov na vzhodu, pa Angleži zelo dobro vedo, kje naj v morje vržejo svoje mreže.

25. Zdaj zapustimo ta otok in zavijmo precej južno; tam vidite vzporedno dva pomembna otoka, ki ju ločuje le tako imenovana Cookova pot.

26. To je Nova Zelandija; in poglejte še malo južneje ne nepomemben otok, ki se imenuje Cornwallis. Glejte, temu otoku so Angleži dali prosto suverenost v zameno za veliko količino žita. To pomeni, da

gospodarji teh otokov še naprej ostajajo na svojih položajih, in sicer iz različnih razlogov.

27. Glavni razlog je v tem, da vladanje tem izredno oddaljenim deželam Angležev nič ne stane in jim zaradi njihove izjemno gostoljubne naravnosti, kot smo že prej omenili, zelo godi, zato krščanstvo tu zelo slabo napreduje.

28. Drugi razlog, zakaj se ta s svetom zasvojeni narod še ni lotil nobene močne grmeče odprave je, ker so s tem povezani veliki stroški.

29. Tretji razlog pa je, da je ta dežela velikim ladjam težko dostopna zaradi pogostih viharjev in številnih pečin in sipin.

30. In tako bi obstajali še različni drugi sebični razlogi, zakaj te oddaljene, a zelo rodovitne otoške dežele še niso popolnoma padle v despotske kremplje tega svetovno slovečega naroda.

31. Zdaj pa glejte, tam je že več angleških ladij, ki so zgrajene nekako med trgovskimi in vojnimi ladjami in plujejo, kot vidite, naravnost proti tem otokom, kajti tam zdaj že pridelujejo žito in drugo koristno sadje, saj verjetno veste, da je vaša pomlad tukajšnja jesen.

32. Glej, in tako bodo te ladje prispele tja ob pravem času. Preštejte jih še enkrat, koliko jih je? Poglejte precejšnjo karavano 170 velikih in malih ladij; toda da boste tam lahko opazovali njihova dejanja bom to plovbo v duhu pospešil.

33. Zdaj pogledajte sem, smo že na samem kraju. Poglejte kako to revno ljudstvo, večinoma še vedno pravi Kajniti, hitijo na obalo, polno obloženi s košarami, vrečami in škatlami, ki so jih Angleži zato pustili, da bi plačali dozdevno počastitev bogov; ker ti reveži mislijo, da so ti odvisniki od sveta višja bitja, ki so se s tako lepimi plavajočimi hišami spustili z oblakov na Zemljo, tako da bi po njihovem mnenju na koncu svojega sveta prejeli daritve, ki jim pripadajo.

34. Da so višja bitja sklepajo iz tega, ker iz teh hiš prav tako bliskajo in grmijo ter mečejo mogočne strele, kot iz oblakov.

35. Ker so ti prejemniki daritev seznanjeni s takšno slabostjo tega ljudstva, svoj prihod naznanijo tudi z grmenjem topov in po nekaj tednih, ko imajo vse zloženo na svojih ladjah, za plačilo temu revnemu ljudstvu uprizorijo še en čudovit raketni spektakel; in ta spektakel nato prebivalcem pove, da so bogovi prejeli zadostno daritev.

36. Da pa kakšen drug narod ne bi prišel do takega zastonjskega odkritja, so Angleži majhne otoke, ki obkrožajo te velike otoke dobro opremili z utrdbami.

37. In tako so s tem te tri velike dežele, kot v nenehnem ujetništvu, kajti na tistih nekaj krajih kjer je možno v teh deželah pristati, so Angleži vse križem postavili svoja ognjena žrela.

38. Toda tam kjer je kopno, kot rečeno, nedostopno, potem tudi stražiti ni treba. Zato je treba imeti, kljub suverenosti teh dežel, te zasvojenca s svetom in morjem, za gospodarje od obale do notranjosti.

39. Tu seveda ne izvajajo nobene okrutnosti, kar pomeni, da ne zamahujejo po teh revežih s svojim suženjskim bičem in peklenkim ognjem; ampak pravim: ravno tu je kraj kjer ti ljudje sebe predstavljajo kot največje pošasti na Zemlji.

40. Tako dolgo dokler nek človek iz lakomnosti in pohlepa tiranizira svojega sočloveka, ga lahko primerjamo s hudičem, ki je očiten Satanov služabnik. Vendar naj bo še tako slaba tiranija, je gotovo, da bo zlorabljeni del ponižan do najgloblje kapljice možganov, in bo, čeprav na tiranski način, poučen vsaj o osnovah krščanstva, zaradi česar takšni reveži, z ozirom na Moj križ, znosno trpijo svojo bedo.

41. Toda tam, kjer je iz sramotnega pohlepa neko ljudstvo popolnoma zaprto in izključeno iz vse višje Luči, po drugi strani pa se lažnivo trdi po vsem svetu, kakšen blagoslovljen napredek tako ljudstvo dosega, medtem ko ostane na skrivaj puščeno v najbolj sramotni temi; poslušajte, noben hudič ni sposoben izpeljati takšnega trika, ampak tu mora veliki mojster opraviti svoje delo.

42. Glejte, to je in spada med največja grozodejstva na Zemlji! Resnično, če bi nek tiran v celem letu usmrtil tisoč nedolžnih ljudi z najstrašnejšimi mučilnimi napravami, tako da bi bilo njegovo mučenje takšno, da ga noben človeški jezik ne bi mogel izgovoriti, bi mu potem raje izkazal milost, kot takšnim pošastim, ki prihajajo iz zadnjice peklenkega princa.

43. Seveda, te neizrekljive krutosti sploh ne vidite, kot tudi ne kako na drugem otoku ljudi obešajo za noge na veje dreves, tako da se njihova glava dotika tal, kjer jih potem požre določena vrsta majhnih zelenih mravelj, in pogosto šesti ali sedmi dan z najbolj nepojmljivimi bolečinami izdihnejo, in nato še tako dolgo visijo, dokler majhne mravlje ne požrejo zadnje kapljice njihovega mozga.

44. Ja, povem vam, vaši lasje bi se vam snežno beli postavili pokonci, če bi na drugem kraju videli, kako ljudi na velikem brusnem kamnu obrusijo do zadnjega vlakna, ja, neizogibno bi zaprli svoje oči, in tudi, če bi na nekem drugem otoku naleteli na moške z zvezanimi rokami in nogami viseti privezane za genitalije na drevesnih vejah, ženski spol pa z vrvjo skozi sramne ustnice obešen na nogah moškega spola.
45. Navedel bi vam lahko še nešteto podobnih krutosti, toda v teh ne bi videli nič drugega kakor vseh vrst križanj, s katerimi je ljudem odvzeto zemeljsko življenje.
46. Vendar glejte, vsa ta grozodejstva je treba obravnavati komaj kot kapljico rose v primerjavi z oceanom, kar je pravzaprav dušno trpinčenje revnega človeštva; kajti če nekdo loči od telesa en ud za drugim, bo telo vzdržalo takšno mučenje le do neke mere.
47. Enkrat, ko postane za dušo preveč, se takoj loči od svoje ovojnice povezane z duhom, potem pa lahko tiran telo ščipa, biča, žge, nateza, skratka kakršnokoli krutost hoče, in ni dosti drugače, kot če bi nekdo od vas hotel, da isto storite njegovemu zavrženemu suknjiču; kajti telo je občutljivo na bolečino le tako dolgo, dokler je duša z njim združena.
48. Ko pa se poslovi, ko je zanjo preveč, potem, kot že rečeno, tudi vse bolečine prenehajo.
49. Toda takšno trpinčenje duše in duha, tako pohlepna uporaba suženjskih verig do nesmrtnega duha, to je več, ja, pravim Jaz, neskončno več, kot vse telesne krutosti storjene na celotni Zemlji. Ali mislite, da je zlahka potem takšne suženjske duhove spreobrniti v njihovo svobodo?
50. O glejte, človeški duh je svoboden duh; ko pa enkrat zavzame smer, kdo jo lahko spremeni, ne da bi uničil duha?
51. In predstavljajte si, kako se počuti Očetovo srce, ko mora kot skrben gospodar nedejavno gledati, kako toča uničuje njegove plodove.
52. Zato pravim: gorje vam tirani, s svojimi brati hudiči boste delili svojo usodo; toda neskončno gorje vam, ki imate v svojih rokah moč, da prinesete vsem ljudem na Zemlji resnično svetlobo in tega ne storite, ampak jih iz odurne pohlepnosti in posvetne sle vržete v še večje labirinte teme, kot so bili prej v svoji nedolžnosti.
53. Ja, še enkrat pravim: neskončno gorje vam, ko bo za vas prišel plačilni dan; resnično, prejeli boste tisto, kar si Moje Božanstvo zmore

izmisliti in zasnovati v svoji najgloblji globini Njenega srditega ognja!
– Več Mi ni treba povedati.

54. Kajti odvzem človeka njegovemu Bogu je največja grozota. Več Mi vam ni treba povedati.

55. Uporabljati Mojo Besedo za pohlepne, najbolj nizkotne namene, je prav tako, kot vse prejšnje, največja grozota.

56. Kar zadeva druge otoške dežele razen Japonske, katero bomo obravnavali v deveti uri, skoraj enako velja kot za prejšnje otoke, z izjemo otoka sredi oceana z imenom Otaheity (Tahiti).

57. Na tem otoku je skoraj enako kot pri Novi Zelandiji, le da so tu na nekaterih mestih otoka uvedene evropske orožne vaje in tu pa tam krščanstvo, kajti ta otok, tako majhen v primerjavi z ostalimi, zdaj oskrbuje skoraj vse angleške otoške dežele z žveplom in najboljšim solitrom, zato je tam ustanovljena tudi zelo pomembna tovarna smodnika, kajti tla tega otoka so skoraj iz čistega žvepla, ker se tam nahaja eden največjih vulkanov, katerega krater ima obseg več ur hoda in je vedno poln žareče lave.

58. In tako vam za današnjo osmo uro toliko zadostuje, kajti zahvaljujoč kratkemu uvodu, ki Sem vam ga dal v tej uri telesno in duhovno, vam bo naslednja deveta ura zagotovila bolj nazorna pojasnila, amen.

DEVETA URA

JAPONSKA. IZOLACIJA IN STANJE V DRŽAVI. ČLOVEŠKA ŽRTVOVANJA. PREGANJANJE KRISTJANOV.

1. Potem, ko smo potovali po jugu Zemlje in videli razmere, seveda bolj notranje kot zunanje, se bomo zdaj vrnili na severno polovico Zemlje in na kratko obiskali prej omenjeno otoško državo Japonsko.
2. Vendar, kot že veste, da bi tja prispeli, ne bomo potrebovali leta in mesece, ampak samo pogledjte na vam že poznano ploščo in celotna poganska otoška država se že razprostira pred vašimi očmi.
3. Le ogledjte si obalo; pogledjte, kako srhljiva je videti, ko visoke pečine štrlijo v nevihtno morje. Pogledjte naokoli in boste našli malo točk, ki so v isti ravnini, kakor gladina morja.
4. Glejte, tu na jugu obstala samo en kraj, kjer je možno pristati, kamor lahko tudi nekateri tuji narodi krmarijo svoje ladje.
5. Kar zadeva nekaj drugih pristajalnih mest za domačine, so ta, prvič, manj ali pogosto sploh nedostopna, in drugič, tamkajšnja tako imenovana najstrožja in najbolj pravična vlada, tujcem ne dovoli pristati kjer koli drugod, kakor na določenem pristajališču, iz naslednjih razlogov.
6. Prvič zato, da te kraje ne bi mogli oskruniti izrojeni ljudje, in drugič, ker se ti tujci ne zavedajo velike nevarnosti teh drugih majhnih pristajališč in bi se zato neizogibno poškodovali in potonili.
7. Tretji razlog pa je v tem, da je ta vladar, ki si domišlja, da je edini v izključni lasti vseh umetnosti, obrti in skrivnosti, v stalnem skopuškem strahu, da če bi se tujci s temi seznanili, kaj bi se potem zgodilo z njegovo blaginjo; zato je tudi določil samo en kraj za pristanek, saj se o tamkajšnjih izdelkih, po njegovem mnenju izjemnih, pogaja predvsem iz pravičnega usmiljenja.
8. Kajti trdnega mnenja je, kot tudi ves njegov narod, da se nahaja sam v središču sveta, in da morajo tujci iz celega sveta prihajati k njemu, da bi kupovali izredne izdelke njegove dežele, iz katerih si lahko predstavljajo do kakšne popolnosti je napredovala centralna kneževina sveta; ja, on resnično misli, da ljudje na drugih zemeljskih krajih niso sposobni niti slutiti, kako se naredi zelo enostavna košara iz ločja.

9. Tudi, če prejme sporočilo, da so ladje tujcev izredno umetelno zgrajene, je poročevalec takšne novice vedno močno pretepen, saj se takšna novica šteje, kot očitna žalitev veličanstva, ki nato ukaže nemu ali dvema komisarjema oditi tja, da se na skrivaj prepriča, če je to res.

10. In, če se potem vrneto z obvestilom, s katerim potrdita sporočilo, takšna potrditev uradno velja za izdajo, kajti ta monarh pravi: če ne bi tega tujcem izdal nekdo od mojih podložnikov, kako bi sicer bilo mogoče, da bi ti neumni tujci prišli v posest skrivnostne znanstvene gradnje hiš iz lesa, ki se lahko zoperstavijo morskim valovom, kajti to zmoremo samo mi, izbrani ljudje v središču sveta.

11. In takoj iz glavnega prestolnega mesta pošljejo preiskovalne pooblaščenke v vse tri dežele, z ukazom, da z vso strogostjo raziščejo pri obalnih ljudstvih, od kod izvira izdaja.

12. In, če komisarji ničesar ne ugotovijo, jih potem, ko se vrnejo, prav tako temeljito pretepejo in odpustijo za tri leta iz službe, v tem času pa morajo znova študirati, in sicer pri najbolj neizprosnih profesorjih sveta.

13. Po končanem študijskem obdobju sledi izredno strogo spraševanje. Kdor izpit opravi, je zopet nastavljen, kdor pa ga ne izdela, je še enkrat pretepen in mora znova študirati od začetka.

14. V času, ko morajo ti komisarji spet opravljati kazenski študij, so takoj najbolj milostno imenovani njihovi namestniki.

15. To imenovanje poteka na naslednji način: devet tako imenovanih pripravnikov je pozvanih od njegovega najpravičnejšega in najstrožjega veličanstva, da jih ustno izpraša.

16. Ta preskušnja vsebuje najprej naštevanje vseh deželnih tovarniških proizvodov in kako se pripravijo; potem morajo dobesedno črkovati in naštetiti vse gore, vse reke, vse doline in ravnice, vse živali, pa naj bodo udomačene ali divje, vsa drevesa, rastline in zelišča; dalje morajo natančno navesti imena vseh podložnikov, kje se vsak nahaja in kaj ima v posesti.

17. In na koncu morajo povedati še polno cesarjevo ime, kar je pravzaprav za pripravnike najtežje, kajti to ime je tako dolgo, da bi ga s srednje velikim rokopisom komaj napisali v eni vrstici na eno miljo dolgem traku, in vsebuje vse, kot je umišljena neskončno dolga glavna

rodovna veja, nato vse stvari in obrti dežele in imena vseh njegovih podložnikov.

18. Če zdaj premislite o tem, boste verjetno uvideli, kakšen napor spomina je potreben, da se ta imena, kot imate navado reči, nauči na pamet. Sedaj boste vprašali, zakaj tako dolgo ime?

19. To se vam lahko razloži zelo enostavno in razumljivo, kajti v njem je monarh zapisal vso svojo veličastnost, zgodovino in posest.

20. Res je, da imajo tudi druge osebe v deželi zelo dolgo ime, vendar pod grožnjo smrtne kazni nihče ne sme imeti daljše kot je monarhovo.

21. Glede na to se zato zelo veliko proučuje monarhovo ime, da lahko svoje ime po dolžini primerjajo z imenom monarha.

22. In, če nekdo ugotovi, da je njegovo ime, zaradi njegovega zelo dolgega rodu še daljše, kot je monarhovo, vzame zapis imena in ga tuleč v raztrganem oblačilu odnese monarhu ter prosi za kazen in popolno uničenje svojega imena.

23. In, ko monarh s šestilom izmeri ime in ugotovi, da je res daljše za dva sežnja, se šest sežnjev imena odreže in zažge, nato pa prosilcu najbolj milostno podeli primerno število udarcev in šele nato mu je izročeno skrajšano ime.

24. In zdaj se spet vrnimo k našim pripravnikom. Če trije ali štirje opravijo izpit, jim je takoj izročen, v vašem jeziku, dekret o namestitvi, in s to namestitvijo tudi takoj dolžnost, da kot komisarji odidejo na sam kraj, da bi odkrili veleizdajo, o kateri je bilo prej govora.

25. Toda ti so potem ponavadi za las pametnejši od prejšnjih. Za to preiskavo običajno porabijo eno, dve ali tri leta, v tem času pa si omislijo pametno prevaro, da bi preslepili svojega monarha, in ko se vrnejo, s seboj običajno pripeljejo več podkupljenih prič, ki nato izjavijo, da je po tem grozljivem dogodku, strela še trikrat udarila na ta kraj, in da so vsi navzoči hvalili velikega boga na Soncu, da je napravil tako veliko znamenje in povečal velikega kneza pred svojim ljudstvom.

26. Zdaj bi se lahko vprašali, zakaj niso bili prvi trije tako pametni kot nasledniki?

27. Začudili se boste, ko vam povem, da so bili prvi trije še pametnejši kot njihovi nasledniki, kajti zdaj so bili takoj oproščeni študija, monarh pa jih je osebno priznal kot popolnoma poštene, stroge in

dobre državne uradnike. Na ta način so dosegli najvišjo čast, na podlagi katere jim je celo dovoljeno, da se smejo štirikrat na leto dotakniti monarhovega oblačila in so zato izvzeti od vsega nadaljnjega tepeža, kajti tudi če niso ugotovili dejanskega stanja kot njihovi nasledniki, to ni pomembno, ampak tu odloča samo velika zvestoba.

28. Toda nasledniki pridejo potem na raven svojih predhodnikov, kot dejansko nastavljeni državni uradniki. Ne mislite, da je to v tej državi nepomembno.

29. Uradnik, ki se sme štirikrat na leto dotakniti monarhovega oblačila, je v deželi nekaj tako posebnega, da če hodi po ulici, ali ga nosijo v nosilnici, morajo vsi ljudje, pod grožnjo smrtne kazni, pasti pred njim na obličje; in beseda, ki jo nekemu izreče, je nekaj tako izrednega, da dotična oseba pogosto tri dni ne zapusti kraja, kjer je prejela takšno milost.

30. Če pa je bila beseda neprijetna in je uradnik dotično osebo zaradi nečesa grajal ali ji prisodil kaj drugega, kot na primer, da ga je poklical z imenom živali ali na kakšen drug nečasten način, potem dotična oseba začne takoj tuliti in tarnati in prositi visokega uradnika za najbolj milostno kazen, katera mu je brez večjega oklevanja tudi dodeljena.

31. In takoj prosi visokega državnega uradnika, naj ga ne kaznuje prizanesljivo, ampak pretepe po svoji želji, strogo in pravično.

32. Potem, ko državni uradnik takšno prošnjo sliši na svoje zelo milostno naravnano uho, svojemu številnemu služabništvu takoj ukaže, da dotičnega prosilca primejo za roke in noge ter ga dvignejo s tal, in ko se ta nato sredi osmih služabnikov znajde v zraku, pride tepežkar z bambusovo palico in z njo pretepa tega prosilca tako dolgo, dokler mu visoki državni uradnik ne da znak, da se je s tem udarcem njegova milost končala.

33. Potem na tla položijo skoraj do smrti pretepenega prosilca, h kateremu pridejo sosodje in okoli pretepenega hvalijo uradnikovo visoko modrost, pravičnost in strogost.

34. Morda bi si želeli slišati tudi hvalnico, ki so jo ljudje izkazali monarhu, toda kaj takega se v tej deželi ne zgodi, kajti tam je monarh previsok, da bi ga smeli navadni ljudje hvaliti.

35. Takšne in podobne stvari so pravzaprav še najboljši del tega stanja, in ko smo tega spoznali, potem je tudi primerno, da malo osvetlimo tudi slabši del.

36. V tem pogledu so stvari resnično tukaj takšne, kot nikjer drugje na svetu. Za zdaj nihče v tej deželi nima lastnine, ampak je vse izključno v monarhovi lasti.

37. Vsakemu človeku, ali bolj natančno, vsakemu razredu, je točno predpisano kaj in koliko mora delati.

38. Predpisana mu je hrana, pa tudi oblačila, prav tako stanovanje in okrožje, iz katerega ne sme nikoli oditi, razen s posebno državno odredbo.

39. Predpisano mu je, koliko žena lahko ima in koliko otrok lahko s svojo ženo zaplodi.

40. Predpisano mu je tudi kaj mora od proizvedenega dostaviti do zadnje črke zakona.

41. Prebivalcem obale je strogo predpisano, da tujcem ne dajejo ničesar, razen na določeni tržnici; predpisano jim je, da v nobenem primeru ne smejo dovoliti, da tujec stopi na japonsko ozemlje zunaj določenega kraja.

42. In tako jim je tudi natančno predpisano, kaj se sme tujcu dati in kaj sme tujec v zameno ponuditi, poleg tega pa jim je strogo predpisano, da nikoli ne sme ostati v kraju več kot en tujec kot tolmač, ki pa se od trenutka, ko je kot tak sprejet, nikoli več ne sme oddaljiti od obale.

43. Poleg tega mora tri japonske komisarje učiti svoj jezik, vendar pa se kljub temu ne sme napotiti niti eno uro hoda v notranjost dežele.

44. Glejte, to je približen izvleček japonske ustave. Pravim približen zato, ker ta dežela sploh nima nobenega tako imenovanega državnega zakona, ampak je veljaven državni zakon sedanji knez in njegovi najvišji državni uradniki, in je skoraj v celoti od njihove samovolje odvisno, da za vsak primer, ki se pojavi, takoj oblikujejo nov zakon.

45. Kajti resnično ne morete vedeti, po katerih malenkostnih okoliščinah tamkajšnji zakon kaznuje katero koli kaznivo dejanje. Navedel vam bom samo en majhen primer, ko je nekomu odmerjen okoliš zunaj katerega se ne sme gibati.

46. Nekdo pa si meje ni natančno zapomnil in je stopil le pol čevlja čez linijo. Če njegov sosed to opazi ga naznani svojemu sosеду, in ta

spet naprej svojemu najbližjemu sosеду, dokler sporočilo ne pride do bivališča tako imenovanega okoliškega stražarja.

47. Slednji gre s šestilom takoj tja in na licu mesta natančno izmeri prestop. Če je prestop nekaj nad pol čevlja, prestopnik za kazen takoj prejme sto udarcev.

48. Če pa stražar okoliša ugotovi, da je bilo najmanj tri četrt čevlja preko linije, potem ta okoliščina kazen skoraj podvoji.

49. Če pa je nekdo prestopil mejo za cel čevelj, zaenkrat prejme nešteto udarcev, nato pa je za tri dni privezan za kol, da se navadi tam zelo natančno prepoznati mejo.

50. Če se tak primer zgodi sedemkrat, se mu takoj odseka stopalo, kolikor je bilo postavljeno čez mejo.

51. Kdor pa si brez sodnega dovoljenja drzne narediti le nekaj korakov izven njegovega mejnega okoliša, bo bodisi obešen na milosten način ali pretepen do smrti. Če mu milost ni podeljena, ga golega privežejo na križ in na njem pustijo tako dolgo, dokler ne umre; vendar tudi na križu lahko s pomočjo mogočne prošnje še vedno prejme milost, da ga usmrtijo z ubodom kopja.

52. Vidite, iz tega majhnega primera si že lahko predstavljate, kakšne so razmere v tej deželi, kjer je ureditev takšna, da razen znanih visokih državnih uradnikov, nihče ni izvzet od smrtne kazni.

53. Nikoli ne bo prišlo do primera, da bi nižji uradnik odgovarjal in bil kaznovan zaradi kakršnekoli krutosti; namesto, da bi ga obsodili za najmanjšo dokazano malomarnost.

54. Torej tukaj glavni del državnega sistema tvorita šestilo in vaga, kajti tu je vse izmerjeno in pretehtano.

55. In, če zdaj pomislite, da ima v vseh teh nekaj izpostavljenih osnovnih predpisih, pri vseh različnih oblikah mučenja, smrtna kazen glavno vlogo, potem si tudi ne bo težko predstavljati dogajanja v deželi, kjer je despotizem dosegel najvišjo stopnjo tiranije.

56. Resnično, na površini Zemlje komaj obstaja dežela, ki bi bila podobna tej v njeni samovoljni krutosti.

57. Zdaj sem vam že zadosti povedal o hudobnem delu te dežele, obstaja pa še nekaj zlobnejšega. Seveda boste takoj pomislili, ali je lahko v tej deželi še kaj hujšega, kot smo že slišali? – Zdaj vam ne bom rekel ničesar, ampak samo pogledajte na Mojo ploščo.

58. Poglejte sem, ta stavba je tempelj! Tudi temu templju rečem: Epheta! – In zdaj pogledajte noter. Poglejte, kako tam v stranski okrogli celici pitajo več deklet in mladeničev, da bi postali lepi in rejeni. Poglejte moške v rumenih in modrih oblačilih, ki sedijo med njimi. To so žrtveni svečeniki.

59. Če to deželo prizadene slaba letina, se takoj pridiga, da se je Bog nad deželo razjezil, zato se Mu mora ponuditi žrtev, da se pomiri.

60. In takoj po ukazu velikega duhovnika iz te celice izberejo šest fantov in šest deklet, prav ljubko oblečenih na svoj način. Potem se duhovnik usede na tako imenovani sedež modrosti, s katerega določa z jeznimi besedami, kot da bi skozi njega govorilo jezno božanstvo, kako naj se mu daruje žrtev.

61. Če so dekleta po tem pitanju postala zelo lepa in obilna, potem božanstvo zavrne njihovo žrtev in jih vrne njihovim duhovnikom v dosmrtno last.

62. Toda z mladeniči, razen če ni kateri izjemne lepote, jezno božanstvo ni tako milo, ampak so običajno določeni za žrtvovanje, kar pomeni, da jih bodisi zažgejo pri živem telesu, ali pa jih najprej obglavijo in šele nato zažgejo, ali odpeljejo do visoke pečine, ki štrli nad morjem, in od tam vržejo v morje.

63. Seveda se takšna človeška žrtvovanja zgodijo le redko, vendar je že dovolj, da se še vedno dogajajo, zato je ta dežela še v najgloblji temi in ima o resničnem Bogu najsramotnejšo in najbednejšo predstavo.

64. K tem najhujšim primerom spada tudi umor presežnih otrok; in kdor je zaplodil presežno število otrok, je pohabljen na svojih spolnih delih.

65. Poleg tega je najhujše tudi to, da se v tej deželi proti vdoru krščanstva postopa z nezaslišano krutostjo.

66. Kajti v to deželo si ne upa vstopiti niti nekdo, ki je z vsemi čudežnimi sposobnostmi preroben, saj je kot tujec, ki prinaša nesrečo in agitator, takoj kaznovan z najbolj kruto smrtjo.

67. Res so tudi že bili primeri, da Sem krščanske glasnike ohranil pri življenju skozi najrazličnejše vrste smrti; toda te zverine so vse to imeli za nično in na takšnih krščanskih glasnikih nenasitno preizkušali vse mogoče načine smrti, dokler jih ni bilo po Mojem ukazu število polno in Sem moral svoje odposlance odpoklicati, da

nisem še dlje časa gledal, kako je Moja svetost izpostavljena tako neznanskemu zaničevanju.

68. Zdaj pa bodite pozorni na naslednje: Ni več daleč trenutek, ko bo uničen ta Satanov prostor; ko boste slišali, da je ta monarhija izročena tujim ljudstvom, potem pomislite, da konec vsega tega ni več daleč.

69. Glejte, na tem skrajnem vzhodu je še vedno veliko ljudi, ki o Meni nočejo vedeti ničesar; toda tja bom poslal nekaj več glasnikov, vendar glasnike Moje bližajoče sodbe; in bo tako, kot pri sadnem drevesu jeseni, ko bo nezrelo sadje obrano z zrelim.

70. Zrelo shranimo za gospodarjevo mizo, nezrelo pa vržemo v stiskalnico in tam zdrobimo, da dobimo malo soka za kisanje, tropine pa vržemo prašičem; in tam bo kot pri gospodarju, na katerega njivi je dozorela pšenica.

71. Resnično, ne ozira se na dozorelost plevela, ampak bo to vzeto s polja skupaj s pšenico, potem pa ga bodo služabniki ločili od pšenice.

72. Ti ga bodo povezali v snope in jih pustili na odprtem polju, da se tam posušijo, potem pa jih zažgali in sežgali do tal, tako da bodo uničena vsa semena plevela; Mojo pšenico pa bodo spravili v kašče večnega življenja.

73. Zato se tudi ne ozirajte na to, če na Zemlji najdete še tako veliko nezrelega sadja in toliko plevela.

74. Ne mislite, da bom zaradi tega odložil svoj dan, vendar resnično vam povem: le pospešil ga bom zaradi izvoljenih, kajti če se v času teh zadnjih vnaprej določenih stisk, teh dni ne bi skrajšalo, resnično, bi še živi izgubili življenje!

75. Zato ne skrbite in tega sporočila ne uporabljajte preveč dobesedno, kot nazoren prikaz sveta prepolnega nesnage, ampak ga raje uporabite za lasten notranji nazor, kajti takšne stvari vam dajem zato, da bi prepoznali svet v sebi, ga prezirali in se mu iz ljubezni do Mene izognili.

76. Toda šele ob koncu zadnje ure vam bom dvignil kopreno z oči, ko boste nato popolnoma sprevideli, kaj pravzaprav želim povedati s temi dvanajstimi urami. Amen.

DESETA URA

BLIŽINA SMRTI. EVROPA IN RUSIJA.
IZROJENO KRŠČANSTVO.
RAZLAGA DRUGEGA VIDENJA.
NAMEN TEGA PISANJA.

1. Potem, ko smo malo pregledali tuje dežele glede moralnega čaščenja, se zdaj obrnimo na domača tla. Domača pravim prvič zato, ker ste se tu rodili, drugič pa predvsem zato, ker Sem na teh tleh najbolj poznan po krščanstvu, ki je sicer zelo razdrobljeno in popolnoma izrojeno.
2. Na Zemlji je še veliko dežel, tako na njenih celinah, kot na otokih; ker pa tu ne gre zato, da bi vam podal nov opis in statistiko Zemlje, temveč za prebujenje vašega duha, da bi lahko lažje uzrli in razumeli svojo lastno notranjo statistiko in prepoznali ustrezne hudobnosti svojega lastnega bližnjega okolja; zato je dovolj, kar je bilo o tujih deželah do sedaj povedano.
3. Kar pa se tiče nenavadnosti drugih dobro znanih velikih držav in cesarstev, kot je kitajsko cesarstvo, kakor tudi še drugih delov, ki pripadajo temu cesarstvu, deloma pa azijskemu delu sveta, Avstralija, kot tudi Afrika s pripadajočimi otoki, tako tudi veliko brazilsko cesarstvo z ostalo Južno Ameriko in vsemi otoki, ki se štejejo za del tega sveta ali obstajajo pod drugim imenom, glejte, vse te lahko spoznate, v kolikor bi bilo potrebno.
4. Vendar vam jih iz več razlogov ne morem pokazati na plošči, ker je ljudstva v teh deželah malikovanje onesnažilo že do najvišje mere, tako da resnično od tega ne bi imeli koristi, ampak bi lahko z gledanjem podob prejeli vase celo več strupa kot blagoslova.
5. Drugi razlog zakaj vam tega ne morem storiti je, da to ne ustreza Moji svetosti in tudi zaradi Mojega Reda ni mogoče očesa ljubezni obrniti tja, kajti od samega začetka, ko je bila takšna dežela odkrita od Meni odurnega naroda, so te dežele obremenjene z Mojo kletvijo; ali pa so bile od antičnih časov že tako izrojene in sprevržene, da bi jih le en Moj pogled na ustrezno sliko takoj uničil.

6. Kajti gnusen način ravnanja v teh deželah je tako nezaslišan, da bi se vi že pri delnem prikazu, zlasti notranjih razmer, tako zgrozili, da niti eden od vas ne bi imel več moči za nadaljnje pisanje.
7. Zato jih pustimo nedotaknjene, in kot že rečeno, podrobneje si oglejmo tisto, kar je vam in Meni v vseh pogledih bližje.
8. Težko boste verjeli, da med temi poimenovanimi in deloma tudi namerno neimenovanimi deželami obstajajo področja, za katera je celo Moja kletev presveta in je zato v dobesednem smislu niso vredne. Več ni potrebno, da bi vam povedal.
9. Zdaj boste razumeli zakaj o takšnih točkah na Zemlji ne želim podrobneje razlagati; - kajti tam, kjer je Satan popolnoma vzpostavil svojo vladavino, resnično, tja se ni dobro ozirati.
10. In tudi, če bi vam takšna področja razprostrl preko Moje plošče, vi resnično ne bi videli ničesar drugega kakor črn in tu pa tam zelo žareč zemeljski prostor. Več Mi vam ni treba povedati. Zato raje pogledajte na ploščo in poskusite prepoznati deželo, ki je sedaj predstavljena vašim očem.
11. Pozorno pogledajte. Na kateri strani vidite deželo? Leži povsem severno, kajne? Zdaj jo že vidite. Kako je ne bi takoj prepoznali; ledena prostranstva in zasnežena prostrana polja vam glasno razodevajo ime: Rusija.
12. Pogledajte kako se to obsežno cesarstvo razteza na skoraj treh delih sveta, in kar zadeva površino, je tudi največja dežela sveta, ki ji vlada en sam vladar.
13. Pogledajte, še posebej v najsevernejših predelih se zdi, kot da je tam svoje bivališče vzpostavil večni mir.
14. Toda videzu ni mogoče vedno zaupati, kajti tukaj je v srcih severnjakov veliko neviht, ne samo da po izobrazbi zaostajajo za ostalimi evropskimi ljudstvi, ampak so tudi še v mnogih drugih okoliščinah slabši od boljšega dela Evrope, in to zato, ker je bilo s strani vlade še premalo storjenega, da bi lahko močnejše zasijala vsaj tista krščanska luč, ki je na splošno lastna temu cesarstvu.
15. To tako imenovano neskladje je torej bolj moralno kot politično, kajti za človeka ne more biti v duhovnem pogledu bolj begajočega stanja, kot če se cel ognjeni hudournik najbolj umazanega praznoverja združi z nekaj iskricami krščanstva, kajti tedaj je veliko lažje

omogočen najbolj temačnim poganom dostop do čiste resnice, kot takim poganskim kristjanom, tako tukaj kot onstran.

16. In to stanje, samo pogledajte na ploščo, se skoraj neprekinjeno vleče po celotnem severnem delu te dežele.

17. Pri vsem tem pa je ustava tega cesarstva še vedno takšna, da ima do te resnica še prost dostop, seveda pod določenimi pogoji.

18. Kajti povsod, kjer vlada državi vladar in jo skuša v tem svojem velikem področju delovanja kolikor je mogoče približati do enotnosti, potem je to več, ja, povem vam, veliko več, kot če je v neki drugi še tako izobraženi državi vladar zgolj nosilec imena in svojim podložnikom podeljuje ustavo na ustavo, da ga ne bi pregnali z njegovega ljubljene prestola.

19. Tak vladar dejansko ni nič boljši od zločinca v ječi, saj mu njegova slepota ne dopušča, da bi videl v kakšne suženjske verige so ga vrgla njegova ustanovljena ljudstva.

20. V zlatih okovih ne vidi, da je priklenjen, toda zlati okovi so tudi kovina, katere masivni členi so pogosto desetkrat težji od železne verige zločinca.

21. Zato na teh zamrznjenih planjavah ni več nič omembe vrednega za opazovati, razen povsem severno proti gorskemu območju imenovanem Ural, kjer prebivajo nekatere popolnoma osamljene družine, ki so obdarjene z drugim videnjem.

22. To drugo videnje pa ni znak prebujenega duha, ampak ima svoj vzrok le v nekoliko povečanem duševnem življenju in je na splošno lastnost čistih ljudi, ki so stalno prisiljeni živeti v veliki stiski izolirani od sveta.

23. Da to drugo videnje nima nič skupnega z duhovnim prebujenjem, vam zadostno priča okoliščina, da so celo živali sposobne takega drugega videnja, katerih individualnost v sebi nima ničesar duhovnega, ampak samo dušo za nadaljnji razvoj.

24. Seveda boste zdaj vprašali kakšna je resničnost tega kar je duhovno poglobljeno prikazano v drugem videnju? Ne bo vam težko razvezati tega vozla.

25. Če bi bili še vedno sredi hude zime in zrli na srhljiva, zamrznjena, trda polja snega in ledu, ki vas obkrožajo z vseh strani, poleg tega pa bi bili prisiljeni živeti v hladnih prostorih, povejte, ali ne bi začeli

hrepeneti po pomladi in poletju? Ali ne bo domišljija vaše duše poskrbela, da se vam pomlad in poletje prikažeta v podobah.

26. Glejte, to hrepenenje, tako rekoč nazorno prikazovanje, je prva stopnja drugega videnja, ki temelji v nežnem, eteričnem prelivanju tistega, kar duša v svojem zatirajočem stanju prijetno pričakuje.

27. Če bi se nekdo v to vedno bolj poglobljal, bi pogosto v nočnih urah videl, kako podobe pomladi in poletja minevajo pred njim kot medle sanjske vizije.

28. Če pa je katera duša vedno bolj utesnjena v trpečih razmerah, se z njo zgodi enako kot pri takšnem poizkusu, ko se preveč stisnjen zrak vžge in izstopi izven svoje sfere.

29. Vendar pa v vidnem prostoru obstajajo učinki in gibanje duše, kot učinki in gibanje svetlobe v širnem svetlobnem prostoru: le s to razliko, da se vibracije svetlobe ne morejo širiti po naravni poti drugače kot premočrtno, medtem ko so vibracije duše bolj podobne vibracijam zvoka in se lahko širijo v vseh možnih smereh, pa tudi v vseh možnih ukrivljenostih hitreje kot električni tok.

30. Zdaj pa si predstavljajte katerokoli dejstvo. To vedno temelji na treh pogojih: materialnem, duševnem in duhovnem.

31. Kar zadeva prvi pogoj, je dejstvo mogoče videti s telesnimi očmi šele takrat, ko se to zgodi in na takšni oddaljenosti, ki jo vidna moč telesa doseže.

32. Kar pa zadeva stanje duše, boste zlahka uvideli, da se mora dejstvo najprej zgoditi v duši, preden preide v vidni svet.

33. Ko pa je duša razbremenjena svoje prevleke, lahko pogosto že vidi to dejstvo zaradi hitrega dušnega širjenja bistveno prej, preden to doseže materialno objektivnost; ali pa lahko vidi tudi dejstvo, ki je bilo storjeno prej, tako kot vi slišite oddaljen odmev.

34. Dodal vam bom še tri majhne primere človeškega videnja.

35. Na primer, človek obdarjen z drugim videnjem vidi pred seboj mrliča, to je znanec, ki je še živ in zdrav in bo umrl le nekaj mesecev kasneje; to pa se zgodi na naslednji lahko razumljiv način, in sicer:

36. Duša umirajočega sluti skorajšnjo odcepitev od svoje ovojnice, še posebej v času, ko duša zaradi izhoda iz svojega telesa jasno in natančno vidi propad svojega telesa, ki je dozorelo.

37. V tem stanju duša že pripravi vse ustrezno za slovesen prehod, hkrati pa je tudi duša drugega človeka v tako povišanem stanju, da vidi

v celoti dejstvo, kako se je duša drugega že vnaprej odločila, in sicer v načinu njene širitve, katero vam je že znano.

38. Sedaj vidite, na ta način duša vnaprej vidi podobno stvari, kot fizično oko tiste, ki se pravkar dogajajo. Drugi primer: duša vidi, da se na veliki oddaljenosti nekaj dogaja.

39. Tudi to videnje se zgodi na enak način, kajti povsod kjer se kaj dogaja, kjer so ljudje prisotni zgolj kot gledalci, bodisi kot srečni ali nesrečni udeleženci, potem tudi ni nič bolj naravnega, kot da je takšno dejstvo takoj sprejeto v dušah drugih in se nato vsadi v njihovo duhovno sfero kot zelo občutljiva magnetna tekočina, odvisno od teže in vrste dejstva, ki se pogosto dogaja nekaj tisoč ur narazen.

40. In, če je nekdo v takšnem povišanem duševnem stanju, takoj zazna takšne vibracije in vidi sliko skozi različne vibracije na enak način kakor materialno sliko skozi različne svetlobne vibracije predmeta, ki preko mesnatega očesa prehajajo do materialne podobe.

41. Tretji primer pa se zgodi takrat, ko še ni prišlo do nobenega dejstva, pri katerem je bilo ponesrečenih več ljudi. Ta vizija je sicer nekoliko bolj redka, vendar se ne glede na to zgodi, kot druga primera.

42. To videnje je treba razumeti na naslednji način: ko neka duša v posebnih primerih doseže povišano stanje, se potem, sicer le za kratek čas, prebudi duh, ki prebiva v njej. V duhovnem stanju pa so vsa dejstva, tako pretekla kot prihodnja, neminljiva osnova. Zdaj se to videnje lahko zgodi na dva načina, in sicer, da dotična oseba najprej vidi iz svojega duha.

43. To videnje nato naravno preide v dušo; ko pa preide v dušo se širi po vam že znanih zakonih, in če je kateri drug človek takrat v visokem stanju duše, potem tudi ta vidi takšno na nek način napovedano dejstvo, z vsemi okoliščinami, ki se bodo tam primerile, in ta vizija je potem prav drugi način videnja takšnega dejstva, ki se bo šele zgodilo.

44. Da tak človek lahko vidi tudi duše umrlih, če ti želijo ali jih je dovoljeno videti, ni treba več podrobneje omenjati.

45. No, zdaj imate celotno bistvo drugega pogleda, iz tega pa lahko hkrati vidite, da zaradi tega ni potrebno prebujenje duha, kajti videnje duha se precej razlikuje od videnja duše. Toda kakor je gledanje telesa povezano z gledanjem duše, tako je gledanje duše povezano z gledanjem duha.

46. Toda tako kot je videnje telesnega očesa mogoče izostriti z materialnimi sredstvi, ki obstajajo, in sicer z vsemi vrstami optičnih orodij, tako lahko tudi videnje duše povečamo s tistimi sredstvi, ki naravno ustrezajo duši.

47. Ta sredstva so seveda močna in iskrena vera, trdna volja in pri tem vsaj na pol duhovnega prebujenja. Toda kakor je mogoče povečati videnje duše, se prav tako tudi videnje duha lahko okrepi do neskončnosti in sicer s pomočjo tistih sredstev, ki vas jih je veliki Videc naučil s Svojim naukom, veliki Videc pa je prav Tisti, ki vas sedaj na to spominja.

48. Pomislili boste, v kakšni povezavi je potem ta razlaga v odnosu do pričakovanih evropskih državnih razmer?

49. Ne rečem vam ničesar drugega kot to: če ste spoznali dovolj drugih grozodejstev, boste morda zadovoljni, ko tudi v vaši državi ne bo ravno boljše, toda ne glede na to kakšne so razmere, tisti, ki si želijo boljše, ne najdejo ovire, da bi bili boljši, bolje ravnali in delali dobro.

50. Raj na tej Zemlji ne obstaja več fizično in duhovno hkrati.

51. Vsak pa ga lahko doseže v duhu, če le želi, kajti tudi če v katerikoli državi še vedno vlada tema, to ne predstavlja velike ovire, saj tudi če je nočna tema še tako huda in prekrije doline in gore, soncu ne more preprečiti vzpona nad obzorjem.

52. Je pa hudo v tistih deželah kjer ni popolnoma nobene svobode, kakor na primer v podzemnih rovih, razpokah in brezni. Čeprav se namesto enega dvigne tisoč sonc, njihova svetloba kljub temu ne bo mogla prodreti v takšne globine zemeljske skorje, dokler najvišja stopnja žarka ne bo Zemlje spremenila v eter do središčne točke.

53. In tako bomo tudi v preostalih dveh urah obravnavali popolnoma druge stvari, kot ste jih pričakovali.

54. Potem, ko boste vse te ure videli v popolnoma drugačni luči, kar bom storil z majhno napravo v Moji kameri, boste uvideli, da iz vas nisem hotel narediti profesorje statistike, ampak povsem drugačne, takšne, ki lahko gledajo veliko dlje od področja statistike.

55. Torej, kaj se bo zgodilo v naslednji uri, boste izvedeli šele takrat. Ne trudite se z nasveti in ne delajte primerjav z Mojimi statističnimi podatki, kajti potem boste morali vse to priznati kot popolnoma brezplodno.

56. Če pa že nekaj razmišljate, potem pomislite, da Mi ni veliko mar do Evrope, Azije, Afrike, Amerike, Avstralije in vseh omenjenih otokov in njihovih celotnih moralnih in političnih razmer, ampak Sem te slike uporabil zaradi vas, pravim samo za vas, ker so bile za vas nujne; glejte to vam bo verno naznanjeno v naslednjih dveh urah, in to še bolj verno kakor v tej uri drugo videnje. Amen.

ENAJSTA URA

PRILIKA O IZGUBLJENEM SINU.

PREGLED PREJŠNJIH UR.

1. V Moji knjigi ste prebrali zgodbo o izgubljenem sinu in to zgodbo boste prebrali in slišali ne samo enkrat, ampak tudi še večkrat. Vendar vam povem, da v celotni knjigi ni nobenega verza in nobenega poglavja, ki bi vsebovalo kaj večjega kakor je izgubljeni sin.

2. Prav tako ne bo zlahka najti odlomka, ki bi vam bil težje razumljiv, kot prav to. In sicer iz razloga, ki ga morate vedeti, ker je izredno pomemben in je kot tak nepogrešljiv ključ do notranjega razmišljanja.

3. Ta razlog pa je naslednji: pogosto iz Svoje modrosti govorim skozi ljubezen o vzvišenih stvareh; pogosto pa govorim iz ljubezni skozi svetlobo modrosti na videz o majhnih stvareh. Zdaj si zapomnite, v prvem primeru vam bo ponujeno le toliko kolikor lahko prenese vaša individualnost; v drugem primeru pa vam bo dana prikrita neskončnost, za katere končni razvoj ni dovolj večnosti.

4. In glejte, prav takšno na videz majhno darilo je tudi izgubljeni sin; ja, pravim, če bi le vedeli kaj vse se skriva za izgubljenim sinom, resnično bi nadangeli prišli k vam v šolo.

5. V prejšnjih desetih urah Sem vam tudi pokazal veliko stvari, ki se dogajajo na Zemlji v današnjem času, čeprav Sem vam seveda zamolčal največje gnusobe. Na splošno Sem vam pokazal pomanjkljivosti pravnega sistema; pokazal Sem vam azijske norosti, pa tudi afriška barbarstva; pokazal Sem vam ameriške sramote, vendar le majhen del; pokazal Sem vam angleško pravosodje, predvsem v zunanjih razmerah, kot tudi ravnanje s kriminalci na avstralskih obalah. Tako Sem vam na globokem jugu pokazal tudi zlorabljeno deželo, kakršna je bila in je še danes, vendar vas moram pri tej deželi na nekaj opozoriti; in sicer, prvič zlasti na to, da usmerite dvojno pozornost na to, kar je bilo o tej deželi povedano, in drugič, da tega kar je bilo o tej deželi rečeno ne vzamete dobesedno; zakaj, to vam bo naslednja ura pokazala. Poleg tega Sem vam prej pokazal tudi izredno tiranske, stroge razmere na drugih otoških deželah, posebno Japonske in še nekaj kratkih dejstev o državi na severu, Rusiji.

6. Čeprav so razmere na svetu takšne, vam jih kljub temu nisem oznanil zato, da bi videli kaj se po svetu dogaja, saj bo tako in še

tisočkrat slabše in boste o tem že tako v bodočnosti še prepogosto brali; toda razlog zakaj Sem vam dal to v vednost ni nič drugega kot to, da boste lahko iz tega malo globlje spoznali za vašo največjo korist, veliko skrivnost izgubljenega sina.

7. Zdaj boste gotovo pomislili, kakšno zvezo ima izgubljeni sin z vsemi temi krutostmi, ki se na svetu dogajajo? - Zelo ste radovedni kako se bo izgubljeni sin znašel v vsem tem svetovnem labirintu. Vendar vam povem: še vedno je lažje iz vseh teh prizorov odkriti izgubljenega sina in ga celo doumeti, kot pa skozi šivankino uho prepeljati kamelo.

8. Da bi razumeli celoto morate predvsem izvedeti kdo je pravzaprav ta izgubljeni sin. Ko vam povem kdo je izgubljeni sin, četudi samo po imenu, bi vas morala resnično udariti več kot sedemkratna slepota, če ne bi v trenutku opazili, da vam je z oči odvzeta velika preveza; zdaj pa se pripravite in zaslišali boste ime!

9. Glejte, imenuje se Lucifer! – V tem imenu je vse za vas večno nedojemljivo in neskončno bistvo izgubljenega sina.

10. Zdaj pa si predstavljajte, da skoraj vse današnje človeštvo ni nič drugega kot pripadniki tega izgubljenega sina, in sicer zlasti še posebno tisti ljudje, ki izvirajo iz Adamovega neposvečenega rodu. Ta izgubljeni sin je vzel vse premoženje, ki mu je pripadalo in ga sedaj zapravlja po vašem pojmovanju v neskončnih razdobjih.

11. Iz zgodbe o izgubljenem sinu veste kakšna je bila njegova končna usoda. Zdaj pa pogledajte vse te razmere na svetu; in resnično, ne boste videli nič drugega kot končno usodo izgubljenega sina v razširjenem merilu.

12. Pogledajte pomanjkljivosti pravosodja; kaj menite, kakšen razlog bi za to lahko bil? Resnično, nikjer drugje kot v lahkomiselnosti in otopelosti vesti, ki iz te izhaja.

13. Zdaj se spet ozrite na izgubljenega sina; ali ni njegov prvi padec, ko zapusti očetovo hišo? Razmislite o azijskih norostih; ti so naravna posledica tega, kar se je v časovnem zaporedju polagoma izoblikovalo do sedanjega vrhunca gnusnosti.

14. Zdaj pa pojdite v Afriko in s seboj za roko peljite izgubljenega sina, in če boste tja usmerili le nekoliko izostren duhovni pogled, potem boste odkrili ne le sedanje stanje, ampak vse mogoče razmere v teh deželah, ja, pravim, ne samo v Egiptu, ampak v celotni Afriki.

15. In sicer boste v tej odkrili ne samo tisto kar ponuja sedanji čas, ampak skozi vsa obdobja, ki jih lahko doseže človekova misel in še dlje, da se je izgubljeni sin znašel v enakih razmerah, ko je zapravil svojo dediščino, potem ko je prav tako poskušal na vse mogoče načine obnoviti neko posest, ki bi bila enaka prejšnji; a le pogledjte vsa ta brezplodna barbarska prizadevanja celotnega dela tega sveta, kjer si pravzaprav vsi želijo obogateti.

16. Zgodovina preteklosti vam bo pokazala veliko, sedanost celotnega dela sveta pa vam bo tudi nepreklicno pokazala iste stvari. Kajti povem vam, ne le vsak posamezen človek, ne samo posamezni ljudje, ampak ves svet od prvega do zadnjega zrnca peska, ja, od prvega do zadnjega sončnega žarka, v vseh posameznih deželah, gorah, rekah, puščavah in živalih, je zvesto predstavljen odnos izgubljenega sina, kot tudi od prazgodovine do tega časa in še naprej.

17. Zdaj pa spet primite izgubljenega sina za roko; vendar mu na tem potovanju natakните suženjske verige in pojdite z njim v Ameriko; resnično bi morali biti bolj slepi kakor središče Zemlje, če ga tam ne boste srečali v tisočkratnih mogočih različicah. Tu vam ne rabim povedati ničesar več kot to, da Severna Amerika predstavlja njeno notranjost, južna pa njeno zunanost. Iz tega razloga ta dežela že po svoji obliki predstavlja žuželki podobno sestradano podobo izgubljenega sina.

18. Kdor ima ušesa sliši in kdor ima oči vidi. Vsi boste vedeli kaj se je dogajalo z izgubljenim sinom v njegovem zadnjem obdobju, ko se je v njem prebudila vam znana posvečena notranja iskra Afrike; v Avstraliji najde delodajalca, ki mu ne dovoli niti, da bi se hranil s hrano namenjeno prašičem, tako da je prisiljen svoj želodec napolniti z vsem, kar dobi.

19. Zdaj boste pomislili, kaj bo izgubljeni sin počel na Novi Zelandiji? Sploh nam ga ni treba na Novo Zelandijo poslati, vendar res ne bo potrebno veliko truda, da bomo prepoznali Novo Zelandijo v izgubljenem sinu samem.

20. Torej si zapomnite: jug predstavlja vso človeško zunanost. Zdaj pa si malo oglejte izgubljenega sina, ki ni v tem njegovem zadnjem strašnem obdobju preizkušnje oblečen v skladu z najnovejšo pariško modno revijo; le zelo borne in umazane cunje pokrivajo njegove sramne dele.

21. Zdaj glejte, tu že imamo pravi zemljevid, ki plapola okoli našega golega izgubljenca; zdaj raztegnimo ali povečajmo našega izgubljenega sina in ob tej priložnosti tudi na kratko obiščimo trenutno obstoječo krščansko cerkev. Ali ni takšna kot ta dežela? Lahko jo opazujete, kolikor želite, bodisi duhovno, kot Sem vam pokazal, ali tudi materialno, kot to lahko vedno najdete nekje opisano; resnično bi morali biti spet bolj slepi od središča Zemlje, če bi prezrli nenavadno podobnost te dežele s capami izgubljenega sina in to s cerkvijo.

22. Tako kot bedo teh prebivalcev razpihajo vetrovi, tako to storijo vetrovi s preperelimi cunjami izgubljenega sina in enako počnejo sedaj tudi sveti vetrovi, ki pihajo od zgoraj, z tistimi krščanskimi sektami, ki so na splošno bolj poganske kot krščanske.

23. Ne boste potrebovali globokega matematičnega znanja, da bi ugotovili, katera ura velikega dne je zdaj. – Če vržete še en pogled na Japonsko vam bo ta z najbolj jasnimi znaki, še bolj jasno kakor dnevna svetloba, pokazala notranjo utesnjenost izgubljenega sina, kot tudi sedanje cerkvene razmere, kar zadeva njihovo notranjost.

24. Več Mi vam ni treba povedati. Toda kaj rečete zelo bolnemu človeku, ki ima hladna stopala, po glavi pa mu polzijo kapljice mrzlega znoja? Resnično, ni potrebna nobena medicinska strogost, da bi lahko govorili v nekem preroškem duhu: samo še nekaj močnih utripov in izmučeno ter utrujeno življenje je dotrpelo!

25. Najprej se dotaknite nog izgubljenega sina na jugu Zemlje, potem potipajte njegovo glavo na severnem velikem cesarstvu, nato položite roko na utrujeno staro cerkveno srce; resnično bi morali biti spet bolj slepi od središča Zemlje, če ne bi mogli izračunati na prste, ob kateri uri je ta veliki dan.

26. Zadnje ure se boste še prav dobro spomnili, ko vam je bilo naznanjeno in razloženo drugo videnje. Zdaj boste verjetno pomislili, ali bi imelo lahko to drugo videnje tudi kaj skupnega z izgubljenim sinom?

27. O dragi Moji! Ko nekomu nekaj dam, tega ne dam tako kot ljudje, ki tudi z najboljšo voljo ne morejo dati nečesa popolnega, ampak Jaz vedno dam nekaj popolnega in vam tako povem: prav v tem drugem videnju boste šele razvezali cel voz in po tej razrešitvi se pri izračunu ne boste zmotili več kot minuto.

28. Toda zdaj se spet vrnimo k našemu izgubljenemu sinu in malo pogledajmo kako se spopada z veliko smrtno bolečino. Pogledajmo njegovo dušo, kako je utesnjena, in resnično, do tega mora tudi priti!

29. Toda glej, zdaj se z dušo izgubljenega sina zgodi to, kar Sem vam razložil o dušah tistih, ki v podobnih okoliščinah dobijo drugo videnje. Glejte, njihova velika stiska se zdaj širi s hitrimi vibracijami, in ko pridejo pred veliko Očetovo hišo, se vibracije, ki so napolnjene z Očetovo ljubeznijo, izmenjujejo z vibracijami strahu, bede in stiske izgubljenega sina.

30. Duša izgubljenega sina občuti iz hiše velikega Očeta vibracije tako svetega blagega bitja. Blažena in spodbujena zaradi teh svetih vibracij se zopet vrne v svojo trohnečo hišo, jo ponovno povzdigne in se z največjo samouničujočo ponižnostjo vrne tja, kjer veste, da se je izgubljeni sin obrnil.

31. Toda kaj se tam zgodi? - Glejte, le cunje se odstranijo s sina in sežgejo; samo sin bo, kot veste, spet sprejet.

32. Vidite, zdaj se je pred vašimi očmi razodela vsa skrivnost preroškega človeškega števila, ki je bila do tega trenutka nerazkrita. Če le do neke mere pregledate razmere tega časa, resnično, bi morali biti več kot mrtvi, če še zdaj ne bi zaznali svetih vibracij Milosti, ki sedaj v curkih izhajajo iz Svete Očetove hiše.

33. Tudi vi ste člani izgubljenega sina! Na široko razširite svojo dušo in pustite, da se v njej prebudi duh, potem pa se vrnite potolaženi v vsej ponižnosti, tako kot izgubljeni sin, na veliko območje vašega najbolj ljubečega Očeta; resnično, povem vam, na pol poti vam bo prišel naproti!

34. Vidite, semkaj se je približal čas Moje Milosti, zato Sem vam tudi to vse predhodno dal, da boste lahko prepoznali, da je to tisti veliki čas, o katerem so peli preroki, ja, tisti Čas, ki je bil iz Mojih ust vnaprej oznanjen.

35. Zato vztrajajte še kratek čas in se veselite v velikem zaupanju! Kajti resnično, hiša velikega Očeta se vam je približala, kot ste slutili!

36. Toda kako lahko v sebi prepoznate izgubljenega sina in vse te razmere današnjega časa, in kako se ta izgubljeni sin nahaja v vsakem posameznem človeku in kako si bo veliki človek opomogel v malem, oziroma kako se bo zopet našel? Dragi otroci, v zadnji uri vam bo to verno naznanjeno. Amen.

DVANAJSTA URA

VELIKI ČLOVEK STVARSTVA IN NJEGOVA VRNITEV.

1. Potem, ko smo v enajsti uri spremljali in razjasnili izgubljenega sina od njegovega začetka do njegovega padca, smo izračunali tudi čas in natančno določili uro, kje in kako se bo ta izgubljeni sin ponižno spet vrnil v veliko Očetovo hišo.
2. Da pa bi to popolnoma razumeli, ne zadošča samo, da smo malo pregledali prašni svet imenovan Zemlja, ampak Sem v ta namen dodal vam že znano majhno optično napravo, da si v tej novo pripravljene komori to še nekoliko širše ogledate. – Toda vnaprej vam povem, pripravite se, kajti s tem pogledom se bo pred vašimi očmi nazorno pokazalo nekaj, kar se razen tokrat še ni nobenemu človeškemu umu.
3. Zahvaljujoč tej novi napravi bo treba za sprejem tako velike podobe ploščo tudi nekoliko povečati, tako da bo namesto prejšnjega vodoravnega zavzela pokončni položaj. Zdaj pogledajte, naša naprava je pripravljena, zato usmerite svoj pogled na razširjeno ploščo in takoj boste na njej zagledali veliko podobo.
4. Zdaj le pozorno pogledajte na ploščo, in takoj ko bom izgovoril besedo Epheta boste na plošči videli čudovito podobo. In zdaj, ko so vaše oči usmerjene tja, rečem Epheta!
5. No, kaj pravite k tej podobi? Na tej plošči ne vidite nič več in nič manj kot jasno človeško postavo, katere ledja so komaj pokrita z nekaj cunjami, njegovi kuštravi lasje pa mu z glave visijo čez polovico telesa.
6. Kajne, verjetno boste pomislili, da na tej sliki ni videti prav nič posebnega, razen da je na plošči predstavljena postava v zelo ogromni obliki. Mimogrede pa bi lahko takšno podobo na ploščo z belo barvo na črni plošči narisal vsak več likovni umetnik, zato vam ne morem k temu reči nič drugega, kot da je vaš sklep pravilen; in če še malo bolj globoko razmislite, bi morali tudi kmalu v tej beli postavi zagledati podobo izgubljenega sina.
7. Toda glejte, Moji dragi otroci! Plošča je postavljena za vaše oči nekoliko predaleč, zato se ji popolnoma približajmo. Ker zdaj že vidite celotno postavo, si zato ogledajmo barvo, v kateri je na plošči prikazana ta postava.

8. No, zdaj smo pri plošči. Poglejte to en seženj široko lesketajočo površino, ki je del stopala celotne postave. Zdaj to prav od blizu pogledajte in Mi povejte kaj ste iz tega odkrili. Poglejte zelo natančno; kajne, ne odkrijete ničesar drugega, kot le majhne lesketajoče kroglice, razvrščene ena poleg druge. Sedaj veste, da ta slika ni naslikana, ampak je le svetlobna podoba zunanjega predmeta.

9. Kaj menite, da so te kroglice dejansko? Glejte, nočem da bi predolgo ugibali; če pa mislite, da so te kroglice morda podobe oddaljenih sonc, planetov, lun in kometov, poslušajte, potem vam moram reči: 'Otročiči, ne sodite prenačljeno, sicer bi se lahko zelo zmotili! Preden pa vam razkrijem bistvo teh drobnih kroglic, poskusite te kroglice na veliki površini leče prešteti.

10. No, ste že končali? Ja, ja, vidim da vam ne uspe zlahka, kajti na tej veliki površini leče je za vas komaj izrekljivo število teh lesketajočih se pikic, in bi jih lahko bilo več kot trilijon; in ker ste malo seznanjeni z barvo, vam povem od česa so pravzaprav te pikice. Kot že rečeno, ne od Sonca ali kateregakoli drugega svetovnega telesa, ampak je vsaka od teh pikic, ali kakor se vašim duhovnim očem prikazuje kot kroglica, ni nič več in nič manj kot podoba lupinaste oble sveta; kako in kaj pa je s temi oblami, vam ne rabim več razlagati.

11. Zdaj pa se malo vrnimo nazaj in si spet oglejmo celotno sliko. Poglejte kako popolna je človeška postava; in ker ste si zdaj to postavo dovolj ogledali, vam povem, da ta podoba predstavlja vesolje iz in po Mojem večnem Redu, ki v svoji edinstvenosti in resničnosti ni vidna nikomur razen Meni. Tudi te podobe, ki ste jo zdaj videli, še ni videl ustvarjeni duh.

12. Toda že spet vidim kaj se v vas poraja. V tem človeku bi radi videli svojo Zemljo. Tega vam ni moč pokazati, dokler ploščo zaseda celotna postava. Toda počakajte malo; vidite, da Sem zelo dober optik, zato bom naredil v naši kameri še eno majhno optično spremembo, po tej spremembi pa ne bo od celotne postave ostalo nič drugega, kot ena sama svetla pikica.

13. Zdaj vidite, slika je izginila; vse je že pripravljeno. Sedaj se spet približajmo k plošči in poiščimo našo pikico. No, ste jo že našli? – Ena sama gotovo ne daje veliko svetlobe; toda napnite svoje oči in jo boste zagotovo našli.

14. Ni vam treba gledati navzgor po širni plošči, ampak pogledajte povsem navzdol, kjer ste prej videli levo nogo celotne postave, in sicer na najbolj zunanji del blazinice malega prsta. Ta kroglica je tista lupinasta obla znotraj katere se nahaja tudi vaša Zemlja.

15. Toda, da bi lahko prišli do naše Zemlje, bom moral že spet poseči s Svojo Epheto nad lesketajočo kroglico, in tako rečem: 'Epheta'! Zdaj pa pogledajte, kako se je ta kroglica ločila od ostalih in zdaj zavzema ploščo s skoraj celotno veliko okroglo obliko.

16. Pogledajte nešteto sijočih pikic, ki se spet ena ob drugi lesketajo. Zdaj poiščite svojo Zemljo. Kajne, ne morete je najti med ogromnim številom teh svetlečih pikic. Ja, povem vam, da bi se zaman trudili, kajti te pikice, ki jih vidite, niso že sonca, ampak so cela območja sončnih svetov.

17. Zato bom spet izbral pikico, in sicer natanko tisto pravo, vse ostale pa bom z velike plošče izbrisal. No, tu je izbrana pikica, in da bomo hitreje prišli do cilja, takoj spet rečem: 'Epheta'!

18. Pogledajte zdaj, naša plošča je že spet polna novih svetlečih pikic. Toda te svetleče pikice že spet niso sonca, ampak so vse sončni svetovi, zato tudi tukaj ne bo nič z odkritjem Zemlje.

19. In tako bom med vsemi temi pikicami zopet izbral pravo in vse ostale izbrisal s plošče. No, tu je ta pikica. Pogledajte kako samotno se medlo lesketa na veliki plošči! Toda samo Moja 'Epheta' in ta pikica se bo takoj povečala; torej 'Epheta'!

20. Pogledajte zdaj, naša plošča je že spet polna svetlečih pikic. Ali bi radi izbrali Zemljo izmed vseh teh trilijon krat trilijon pikic? Toda tukaj vam moram spet reči: 'Ne trudite se, kajti tudi te majhne pikice še niso sonca, temveč posamezna področja sonc in so tisto, kar vi razumete pod tako imenovanimi meglenicami.

21. Toda, da bomo hitreje prišli do cilja, bom tudi tukaj izbral pravo pikico in vse ostale izbrisal s plošče in hkrati dodal: 'Epheta'!

22. Pogledajte zdaj ploščo. Ali vidite lesketajoči oblak, ki se razprostira vodoravno čez celo ploščo in je sedemkrat daljši kot širok. Zdaj glejte, tu proti sredini bomo spet izbrali tak lesketajoč oblak in vse ostalo izbrisali s plošče. – No kot vidite, se je že vse zgodilo. Moja Epheta je dala tej pikici znova pravo obliko.

23. Zdaj pa tja natančno pogledajte; zdaj se boste verjetno že znašli. Glejte, tam v središču je svetleč disk v velikosti leče; glejte, to je

podoba vašega Sonca. In zdaj pogledajte tja še bolj natančno, tretja lesketajoča se pika od Sonca na levi strani, malo navzdol, je vaša Zemlja.

24. To sliko moram zdaj le malo povečati in takoj boste prepoznali svojo Zemljo; in tako se odpri zemeljska točka, da te bodo Moji opazovalci lahko prepoznali. In glejte, kako se sedaj ta točka postopoma širi in je zdaj dosegla tak premer, ki zadostuje za prepoznavo vašega naravnega nečistega bivališča.

25. Ker smo zdaj vse videli, se zopet vrnimo k našemu izgubljenemu sinu. Pogledajte na ploščo; naša prva postava spet izstopa na njej. Toda glejte, zdaj se ta postava vedno bolj manjša, in glej, zdaj je le še v velikosti otroka, in pogledajte znova tja; zdaj se je tudi ta otrok skrčil na eno točko. A glej, na desni strani plošče se začneja prikazovati še ena velika človeška podoba, ki je sedaj na sredini plošče, pod njeno levo nogo pa še vedno vidite majhno prejšnjo točko, ki je tu v pravem sorazmerju z velikostjo te nove podobe.

26. Kaj po vašem mnenju predstavlja ta nova podoba? Morda boste pomislili, da je to tisti veliki človek, ki ste ga bolj ali manj spoznali iz spisov Swedenborga. Vendar vam povem, da se popolnoma motite. Ta človek, ki ga vidite tukaj, ni nič več in nič manj kot spet najdeni izgubljeni sin, vendar ne v svoji celovitosti, ampak je tisti izgubljeni sin, ki se je zopet našel v vsakem prerojenem človeku; ali povedano z drugimi besedami, ki so vam bolj razumljive: to je najmanjše v Mojem novem kraljestvu, in tukaj na tej sliki vam je predstavljeno primerno razmerje ter vam kaže popolno človeško merilo, ki je neskončno bolj vzvišeno od vam prikazane prejšnje razčlenitve navidez neskončnega veselja v podobi izgubljenega sina!

27. Če zdaj to podobo malce upoštevate, bi morali tudi že malce razumeti stvari glede vrnitve izgubljenega sina.

28. Sploh ne smete misliti, da se bo tisti padli Lucifer, ki vam je poznan iz enajste ure spet vrnil v celoti, kajti če bi bilo to mogoče, resnično, se ne bi zgodilo materialno stvarjenje.

29. Ampak bo v vsakem posameznem človeku, ki živi po Mojih besedah in se znova rodi po Besedi in odrešenju, ta izgubljeni sin spet najden in vrnjen v veliko Očetovo hišo!

30. Ne rečem vam zaman v veliko Očetovo hišo, ker mora biti za ljudi, ki so postali veliki tudi pripravljena velika hiša, kjer bodo lahko spet prebivali pri svojem Očetu.

31. Toda, da je temu tako, ste lahko jasno in razločno videli iz prej omenjenega, kajti v splošni stiski ne trpi vsak človek sam in ni pretepen vsak sam zase v svoji osebi. Vsi ti udarci veljajo za enega in istega izgubljenega sina.

32. Če pa je človek pretepen, ali ni tako, da le on kot pretepeni čuti bolečino, medtem ko nepremagani zelo pogosto to gleda brez bolečin. Ali pa, če je v drugem delu sveta trpinčen cel narod, povejte, ali ste začutili le en udarec z bičem na svoji koži? Ali lahko trdite, da se je kdo na sveti rodil za nekoga drugega? Ali Moje odrešenje in Moja Beseda ne veljata enako za vsakega človeka posebej, kot za cela ljudstva? In, ali Me ne more vsak človek popolnoma sprejeti s svojo ljubeznijo in živo vero iz te, da Jaz prebivam v njem in on v Meni?

33. Če zdaj o vsem tem razmislite, ali lahko kljub vsemu podprete najbolj oddaljeno trditev, da Sem v eni osebi manj, kot pri vseh skupaj?

34. Če pa Sem postal eno s človekom in on z Mano, povejte, kaj še manjka do najdbe izgubljenega sina v vsakem posameznem človeku?

35. Ali ni vse kar je prejel in asimiliral, prejel od Mene? Resnično, vsak posamezen človek, ki je postal eno z Mano, je več, ja, pravim, neskončno več, kot je bil kdaj Lucifer v svoji vam nedoumljivi veličini!

36. Glejte, s tem izgubljenim sinom, ki se tu imenuje Lucifer, je torej vsak posamezen človek razumljen kot sam zase; in če je celotno ljudstvo postalo eno z Mano, potem tudi celotno ljudstvo postane le en človek z Mano; in vsi ljudje, ki so kdaj živeli na Zemlji in bodo še živeli, ko bodo postali eno z Mano, bodo tudi v Meni en človek; to pomeni, da bodo vsi oživljeni in poživljeni od enega in istega Svetega Duha, vse Ljubezni, vse Resnice, vse Sile vse Moči; in mnogo jih ne bo več kot eden in eden ne manj kot mnogi, vendar bodo vsi popolnoma eno v Meni; in mnogi ne bodo imeli več sile in moči kot eden in eden nič manj kot mnogi, ampak bodo vsi živeli kot Eden iz iste Sile in Moči Svetega Duha, vse Ljubezni in vse Resnice iz Mene! To pravim Jaz, Vaš veliki, Sveti in najbolj ljubeči Oče. Amen.

Sveto pismo

Prilika o izgubljenem sinu.

11 In rekel je: »Neki človek je imel dva sina. **12** Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹ In razdelil jima je imetje. **13** Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. **14** Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. **15** Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. **16** Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. **17** Šel je vase in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. **18** Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. **19** Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹ **20** In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilit; pritekkel je, ga objel in poljubil. **21** Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹*

22 Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! **23** Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! **24** Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti.

25 Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. **26** Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: ›Kaj je to?‹ **27** Ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker je dobil zdravega nazaj.‹ **28** Razjezil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga pregovarjal. **29** On pa je očetu odgovoril: ›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. **30** Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.‹ **31** On pa je rekel: ›Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. **32** Poveseliti in vzradostiti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.‹«

Jakob Lorber

DIE GEISTIGE SONNE

DUHOVNO SONCE

(2. knjiga, zadnje 127. poglavje)

ČLOVEŠKI OTROK, KOT PODOBA NEBEŠKEGA KRALJESTVA IN VESOLJA.

1. V prejšnjem sporočilu smo vsem pred oči postavili jasno podobo, po kateri lahko vsak z najmanjšim naporom razbere notranji vzrok zunanjih pojavov. Ker pa je to področje zelo obsežno in pojavov na njem nešteto, človek pravih podob nima nikoli preveč, da bi dobil pravi nasvet v vsaki situaciji svojega pojavnega bivanja. In tako bomo prešli na drugo sliko, da osvetli našo zadevo, ki je sama po sebi precej preprosta, vendar je vsebinsko težja in bolj splošna.

2. Kaj bi bilo preprostejše od nedolžnega, ubogega človeškega otroka? Ima dve premični nogi, nato telo polno drobovja; ima dve premični roki in nad njimi premično glavo na vratu. Na glavi sta dve ušesi, ki sta vedno enako oddaljeni, in eno sliši vedno isto kot drugo. Ima tudi dve očesi, ki imata svojo opazovalno točko fiksirano v glavi in se ne moreta približati eden k drugemu, čeprav sta se sposobna v sebi premikati. S tema dvema očesoma lahko vsako posamezno stvar opazujemo. Sredi oči je nos z dvema nosnicama. Vsebuje vitalni zrak in pušča nečistoče iz glave. Ima tudi usta, katerih je gibljiv le spodnji del. V ustih so nepremični zobje, vendar je jezik precej bolj gibljiv. Preostali del telesa sestavljajo koža, meso, kri, živci, vlakna, žile in kosti, v katerih se nahaja kostni mozeg. – Vidite to je podoba našega otroka.

3. Kdo pa sluti kaj se skriva za tem preprostim videzom? Kdo v tem vidi cela nebesa? Kdo vse neskončno vesolje?

4. Kdo v tej preprosti podobi išče konflikt celotnega stvarstva, tako v duhovni, kot tudi v naravni sferi.

5. Ali ne bi nihče rekel: ' Pri otroku je to komaj očitno; toda če mu pustimo, da postane človek, potem se bo morda v njegovem razmišljanju in delovanju marsikaj našlo, iz česar bomo kasneje lahko prepoznali, da je človek vsaj sestavni del stvarstva.'
6. Jaz pa pravim, da zato ni potrebe; dovolj je samo otrok. Njegovi dve preprosti nogi pričata o Moji očetovski ljubeči skrbi, ki je izražena v vam znanih desetih preprostih zapovedih. Stopala, ki so iz tega Reda, so tudi zaradi opore in stabilnosti opremljena z desetimi prsti.
7. Te v naravni sferi predstavljajo planetarni sistem, ki je tudi najnižja opora sončnega sistema. Ja, planetarno bitje prisili, tako kot noge s svojim gibanjem, veliko glavno telo Sonca v veliko glavno gibanje.
8. Iz tega zelo kratkega opisa lahko sklepate, da je vsa ljubeča skrbna bit duhovne vrste, tako kot celotno planetarno bitje naravne vrste, že prisotna v otrokovih nogah.
9. Na nogah počiva telo kot glavna delavnica življenja. Kdo tukaj v duhovni sferi ne vidi takoj bistva poživljajoče ljubezni iz Mene? In kdo ne vidi takoj v telesu sonca, ki je oživljajoče telo celotnega planetarnega sistema?
10. Srce v telesu je temeljni sedež življenja in kot tako najjasnejša podoba ljubezni. Ta ljubezen je nenehno aktivna in prinaša prehrano vsem delom telesa.
11. Čisto blizu te ljubezni je želodec. Ta je gostoljubna kuhinja, v kateri ljubezen s svojim ognjem kuha hrano in jo nato čudovito pripravljeno vodi v vse dele.
12. Pljuča so na nek način drugi želodec, druga kuhinja, s pomočjo katere se jedem pripravljenim v prvi kuhinji, doda eterična hrana, tako da jedi prve kuhinje oživijo in postanejo primerne za podporo življenju.
13. Kako veličastna je podoba teh dveh kuhinj, sredi katerih prevladuje aktivno srce, kaže, kako se duhovno prepleta z naravnim, da bi ga poduhovilo in tako pripeljalo do višjega namena. In vse to se zgodi z vedno aktivnim posredovanjem srca, te najzvestejše podobe ljubezni!
14. Kdo tu ne more prepoznati Moje lastne moči Ljubezni, kako po eni strani vedno absorbiram izgubljeno in skuham v veliki kuhinji

naravnega stvarstva ter nato poživim z dihom Moje Milosti in Usmiljenja iz druge velike kuhinje, ki je v nebesih in je enaka pljučem v človeku.

15. Vsak dih lahko vsakemu človeku pove, kako Jaz nenehno delujem z Nebes, tako da življenje obstoja, ker si vedno prizadevam spremeniti smrt v življenje.

16. Kdor lahko tu le malo bolj jasno razmišlja, zagotovo ne bo ostal brez svetlobe, vsled te čudovite ekvivalentne podobe. Ampak gremo naprej.

17. Na obeh straneh telesa sta dve roki. V duhovnem smislu te predstavljata aktivno ljubezen, ki se lahko povsod prosto giblje po širokih prostorih in nenehno dela in ustvarja.

18. Z rokami je torej predstavljena Moja Moč, ki deluje svobodno in neomejeno, vendar pa ne deluje zunaj določenega večnega temeljnega Reda, saj vsaka roka nosi tudi prste, kot najbolj oddaljene podaljške, katerih število je enako prstom na stopalih. Prsti na stopalih so vezani na isti usmerjen Red, medtem ko prsti na rokah pomenijo prosto dejavnost v tem Redu.

19. Tako bi bila na primer oseba, ki se ni ponovno rodila v duhu, podobna vezanemu Redu stopal, medtem ko bi bil človek, ponovno rojen v duhu, enak svobodnemu Redu rok.

20. Kdor bo tu spet sposoben razmišljati, bo našel ustrezno Resnico, še posebej ko opazuje naravno Sonce, kako tudi to v izlivanju svojih žarkov vidno predstavlja svoje svobodno delujoče roke.

21. Zdaj imamo še glavo, trden del nad telesom, ki sama po sebi v zaobljeni obliki predstavlja popolnega človeka v njegovi duhovni sferi. Ušesa so njegova stopala, po katerih hodi. Oči so njegove roke, s katerimi lahko doseže oddaljeno stvar. Nos so pljuča, usta so želodec. V teh je jezik, ki je enak srcu, ki pomaga pri predelavi tako materialne kot duhovne hrane; materialno, tako da jo potisne pod zobe, ki jo zdrobijo in jo nato porine navzdol. To je njegovo materialno delo. Toda jezik daje glasu tudi razumljiv, artikuliran zvok in prav ta spremeni notranje misli v razumne besede.

22. Mozeg, kot notranji del glave, predstavlja celotno ustrezno drobno človeka oziroma njegovo prečiščeno in duhovno življenje.

23. In tako človek v svojem celotnem obsegu in svoji precej preprosti razmišljajoči obliki, prestavlja človeka v vseh treh stopnjah; v njegovih nogah vezano duhovno sfero, ki se mora ukvarjati in boriti, in skozi glavo svoje nebesne sfere, kjer človek sam po sebi stoji v trdnem, nespremenljivem stanju, vendar je prav zaradi tega v svoji sferi delovanja toliko bolj segajoč, tako kot sestavni deli glave, ki so že v naravnem človeku in segajo neskončno dlje, kot sestavni deli telesa.

24. No vidite, to je povsem preprosta, a jasna podoba. Celotna nebesa, ves duhovni svet podrejen nebesom in s tem tudi celoten naravni svet podrejen nebesom in duhovnemu svetu, je vsebovan v vseh njenih podrobnostih.

25. Menim, da če pogledate to podobo, še posebej v preprostosti nedolžnega otroka, boste v tem videzu z lahkoto našli vsako drugo in povsod boste tako zlahka prišli do njenega dna.

